

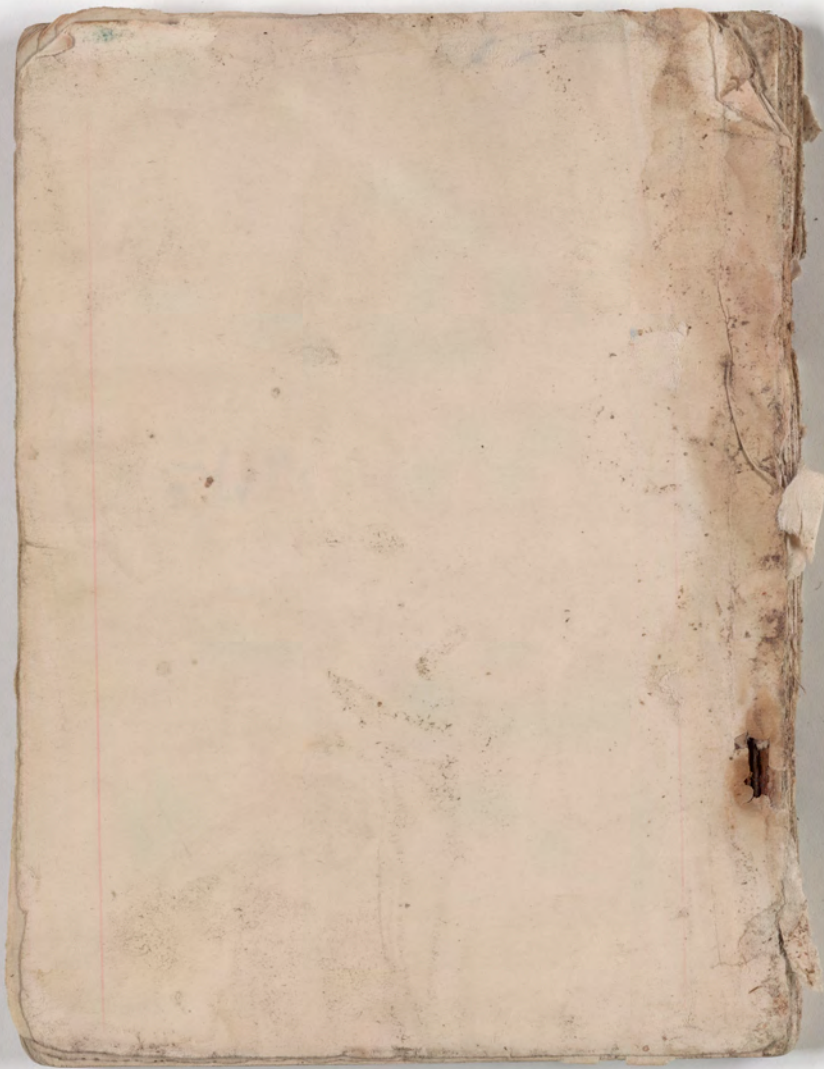
IJA # 415

סדור תפלת ישרים

Sidur Tefilat Yashirim

Mansour, Saleh J.

Jerusalem, 5700 (1939 or 1940)

صلاة الوردية

صالح يعقوب مطور

القدس ١٩٩٠

كتاب ربي صلاة

سنة ١٩٩٠
صالح يعقوب مطور
القدس ١٩٩٠
كتاب ربي صلاة

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

סדר
תפלת ישרים

מנחה וערבית

מהדורה שניה עם הוספות וכאוחיות גדולות
לחול ולשבתות
כמנהגו הספרדים בארץ ישראל ובחוץ לארץ

בשלוש הו"ה אדונית, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, סימני נביאים וכתובים ומשניות
עפי' סדר הפרשיות, וכמה תקונים והוספות.

העורך והמוציא לאור
צאלח ח"ר יעקב מנצור היי

פעח"ק ירושלים תוכב"א

בשנת ותפלת ישרים רצונו 5700

ד-וס רפאל חיים הכהן, ירושלים

PRINTED IN PALESTINE

Fragment of a handwritten document, likely a prayer or liturgical text, written in Hebrew. The text is faint and partially obscured by the binding of the book.

fragment/insert found with book / إدراج شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

קבלה מן רז"ל שכל האומר למנצח בנגינות בצורת המנורה
לא יקרה לו דבר רע ויצליח במעשיו.

למנ	צחב	נגי	נו	תמז	מור	שיר
יברכנו אל הים ויראו אותו כל	ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מלשך ול אמים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים	לדעת בארץ דרכך בכל גוים	אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל

ס"ה צום
גימטריא קול ממון

ס"ה הכם
גימטריא אדני הלל

בארץ תנחם סלה:

אוהרה הנגי מזהיר בזה לכל יהיו איש לעבור על פי ארור
משיג גבול רעהו להדפיס הסדור הזה כויע. ולשומע ינעם
ז. רשיו

פתיחת אליהו הנביא זי"א

טוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב
בכבוד נהגים לאמרה ע"ג הנספר תוך י"ב חדש ואו' אחרית קדיש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ
הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא
עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל
כָּל סְתִימִין לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֵשֶׁר
תְּקוּנִין וְקַרְיִין לֹון עֵשֶׁר סְפִירָן
לְאַנְהֵגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
אַתְּנֵלִין וְעֲלֵמִין דְּאַתְּנֵלִין. וּבְהוֹן
אַתְּנֵסִיאת מְבַנֵי נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא
דְּקוּשִׁיר לֹון וּמְנַחֵד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּ

מלגנא כל מאן דאפריש חד מן
חבריה מאלין עשר אתחשוב ליה
כאלו אפריש בך. ואלין עשר
ספירן אגין אזלין כסדרן חד ארוך
וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא
דאנתהג לון. ולית מאן דאנתהג לך
לא לעילא ולא לתתא ולא מפל
סטרא. לבושין תקנת לון דמפיהו
פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה
נוסין תקנת לון דאתקריאו נשא
לבני לבושין דמנסון עליון
ואתקריאו בתקונא דא. הסה
דרועא ימינא. גבורה דרועא
שמאלא. תפארת נוסא. נעה והוד
תרון שוקין. יסוד סומא דנוסא

אות ברית קדש. מלכות פה תורה
שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא
איהו מחשבה מלגנא. בינה לבא
ובה חלב מבין. ועל אלין תרון
כתיב הנסמרות ליהוה ^{יאהרונת}
אלהינו. פתר עליון איהו פתר
מלכות. ועליו אתמר מגיד
מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא
התפלי. מלגנא איהו יוד הא ואו
הא דאיהו ארבע אצילות. איהו
שקין דאלגנא בדרועין וענפין
כמיא דאשקין דאלגנא ואתרבי
בהווא שקין.
רבו עלמין אנת הוא עלת העלות
סבת הסבות דאשקין דאלגנא

בַּהֲהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
 לְגוּפָא. וְכֵן לִית דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוּקְנָא
 (דְּגוּפָא) מִכָּל מַה דְּלֵנָא וְלֵבָר.
 וּבְרֵאת שְׁמַיָא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת
 מִנְהוּן שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבָּיָא
 וּמִזְלֵי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵין
 וְגִבְתָא דְעֵרָן וְעֵשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין
 וְגוּנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׂא.
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין וְאַיְךְ
 וְתַנְהַגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאַיְךְ
 אֲשְׁתְּמוּדְעָן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית
 דְּיַדַּע בְּךְ כְּלָל. וְכֵן מִנְהוּן לִית יְחוּדָא
 בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּא אֲשְׁתְּמוּדְעָא
 אֲדוּן עַל כְּלָל. וְכֵן סְפִירוֹן כָּל חַד

אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָא. וּבְהוּן אֲתְקַרְיָאוּ
 מְלֵאכֵיָא. וְאַנְתָּא לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעָא
 דְּאַנְתָּא הוּא מְמַלְא כָּל שְׁמָהּ וְאַנְתָּא
 הוּא שְׁלִימוֹ דְּכְלָהוּ. וְכֵן אֲנְתָּא
 תְּסַתְּלַק מִנְהוּן. אֲשְׁתְּאֲרוּ כְּלָהוּ
 שְׁמָהּ כְּגוּפָא כְּלָל נִשְׁמָתָא. אֲנְתָּא
 חַפִּים וְלֵא כְּחַכְמָה יְדִיעָא. אֲנְתָּא הוּא
 מִבִּין וְלֵא מִבְּינָה יְדִיעָא. לִית לְךָ
 אֲתֵר יְדִיעָא. אֲלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 תְּקַפְדָּ וְחִילְדָּ לְבְנֵי נָשָׂא. וְלֵא חוּזָא
 לִין אֵיךְ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא כְּדִיעָא
 וּבְרַחֲמֵי דְאַנּוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם
 עוֹבְדֵי הוּן וּבְנֵי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ
 גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא.
 צְדָק מְלִכוּתָא קְדִישָׁא מֵאַנְי צְדָק

תרין סמכי קשוט. הין צדק אות
ברית. כלל לאחזקה איה אתנהיג
עלמא. אבל לא דאית לך צדק
ידעא דאיהו דין. ולא משפט
ידעא דאיהו רחמי. ולא מפל
אלין מהות כלל. קום רבי שמעון
ויתחדשון מלין על ידך. דהא
רשותא אות לך לנלאה ריון
טמירין על ידך מה דלא אתיהיב
רשו לנלאה לשום בר נש עד בעין:
קם רבי שמעון פתח ואמר לך
ידועה ^{אחרונה} חגדלה והנבירה
וכו. עלאין שמעו אנן דמוכין
דחברון ורעיא מהומנא אתערו
משנתבון. הקיעו ורננו שוכני עפר.

אלין אנן צדיקיא דאנן מספרא
דההוא דאתמר בה אני ישנה ולכי
ער. ולא אנן מתים. ובעין דא
אתמר בהון הקיעו ורננו וכו. רעיא
מהומנא אנת ואבדון הקיעו ורננו
לאתערותא דשכינתא דאיהו
ישנה בגלותא. דער בעין צדיקיא
כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי
רעיא מהומנא ויימא ליה קום רעיא
מהומנא דהא עלך אתמר קול דודי
דופק לגבאי בארבע אתון דיליה.
ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
ונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
לא יוסף להגלותך. אשר אשי נמלא

טל מאי נמלא טל אלא אמר קדשא
ברוך הוא. אנת השבת המיומא
דאתחרב פי מקדשא דעאלנא
בביתא דילי ועאלנא בישובא לא
הכי הלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא. חרי לך סימנא שראשי
נמלא טל ה"א שכנתא בגלותא.
שלימו דילה ותיים דילה איהו טל.
ודא איהו י"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
שכנתא דלא מחשפן ט"ל אלא
י"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשפן
ט"ל. דאיהו מליא לשכנתא
מנביעי דכל מקורין עלאין. מיד
קם רעיא מהימנא ואבהו קדישין
עמיה. עד כאן רזא דיהודא.

ברוך יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} לעולם אמן ואמן:

בענית אמן יכוון שהיא ססר אידהנוייה

ותגדל ויתקדש שמייה רבא. אמן
בעלמא די ברא ברעויתיה.
וימליך מלכותיה. ויעמח פורקניה.
ויקרב משיחיה ^{אמן} בתייבון ובזמיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: ^{אמן} יהא שמייה רבא
מברך. לעלם לעלמי עלמיא
ותברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום.
ויתגשא. ויתחדר ויתעלה. ויתחלל
שמייה דקודשא ברוך הוא. אמן
לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשבחתא ונחמתא. דאמרון
בעלמא ואמרו אמן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רִבְנוֹן וְעַל תְּלַמְּדֵיהֶון
 וְעַל כָּל תְּלַמְּדֵי תְּלַמְּדֵיהֶון.
 דַּעְסָקוֹן בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
 בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר.
 יְהֵא לְנָא וְלִהוֹן וְלִכְוֹן חֲנָא וְחֲסָדָא
 וְרַחֲמִי. מִן קָדָם מְאֲרִיָּה שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֱמֵן: ^א יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה
 וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִאֲלָה
 וְסֻלְחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ
 וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמֵן: ^א
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמֵן:

קדוש לה' לא ימכר ולא יגאל

לבית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדושו ה'

למנוחת נר"ן של המ'

נפטר(ה) ביום לחדש ת"ש

תנצב"ה

תפלת מנחה

יזהר בחפלת המנחה לאומרה בצבור ובטובה שהוא מתשע שעות ומחצה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת הרחק כגון שרועה לנסוע או אונס אחר שמוכרה להקדים, וכול להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר חצות היום.

לשם יחוד קודשא כריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחודא שם י"ה בויה ביהודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

לְמַנְצַח עַל-הַגְּתִית. לְבְנֵי-קָרַח
מִזְמוֹר: מַה-יִּדְוֹדוֹת

מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונתי} יְהוָה וְיִתְפַּלְל
נִכְסְפָה וְגַם-כִּלְתָּהּ אֲנִי לְחַצְרוֹת
יְהוָה ^{יאהדונתי} לְבֵי וּבְשָׂרֵי יִרְגְּנוּ אֱלֹהִים
חַי: גַּם-צִפּוֹר מְצֹאָה בֵּית וּדְרוֹר אֲקַן
לָהּ אֲשֶׁר-שָׂתָה אֶפְרַחָהּ אֶת-
מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונתי} יְהוָה וְיִתְפַּלְל
וְאֵלֶּי: אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ. עוֹד

יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹזְלוֹ
בְּךָ. מִסֵּלוֹת בְּלִבָּבָם: עֲבָרֵי בְעֵמֶק
הַבְּכָא מֵעֵין יִשִּׁיתוּהוּ. גַּם-בְּרִכּוֹת
יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל אֱלֹהֵי-חַיִל.

יְרֵאֵה אֱלֹהֵי-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה ^{יאהדונתי} וְאֵדְבַר
אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׂמֹעָה תִּפְלְתִי.
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּבְעוֹ
רֵאֵה אֱלֹהִים. וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ:
כִּי מוֹבִיּוֹם בְּחַצְרֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחַרְתִּי
הַסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי. מְדוּר בְּאֶהְלִי-
רִשְׁעִי: כִּי שָׂמַשׁ וּמִן יְהוָה ^{יאהדונתי} וְיִתְפַּלְל
אֱלֹהִים חַן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה ^{יאהדונתי} וְיִתְפַּלְל
לֹא-יִמְנַע טוֹב לְהֵלְכִים בְּתַמִּים:
יְהוָה ^{יאהדונתי} וְיִתְפַּלְל צְבָאוֹת. אֲשֶׁרֵי אָדָם
פִּטְחָ בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לֶחֶמִי לְאִשֵּׁי
 רִיחַ גִּיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְמוֹעֵדֵי: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יֵאָדְוָהּי בְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה
 תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשִׂירֵית הָאִיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת
 הַחֵין: עֲלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בְּחַר סִינֵי
 לְרִיחַ גִּיחָח אִשָּׁה לַיהוָהי יֵאָדְוָהּי:
 וּבִסְבוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֶׁכַר לַיהוָהי יֵאָדְוָהּי:

וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבִנְסֻכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחָח לַיהוָהי:

ענין גדול וגורא הוא אמרת פסוק הקטורת ג"פ בכל יום. ב"פ
 בבקר קודם תפלת שחרית ואחרית. ופעם א' קודם מנחה.
 וצריך לכיין בה הרבה. וכוחה'ק הפליג בה סאד וז"ל אריש אי בני
 נשא הוו ידעון כמא עלאה עוברא דקטורת קמי קבי"ה הוו נטלי כל
 מלה ומלה והוו סלקין לה עשרה על רשייהו ככתרא דדהבא וכו'.

אֶתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּי יֵאָדְוָהּי אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קַטְרֹת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁפִירַת
 הַמַּקְדֵּשׁ קִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־
 לָךְ סַמִּים נְטָפִי וַיִּשְׁחַלְתָּ
 וְחַלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה כֶּד כֶּד
 יִהְיֶה: וְעִשִׂיתָ אֶתָּה קַטְרֹת רִיחַ

(ב)

מַעֲשֵׂה רֹקַח מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדָשׁ:
 וְשִׁחֲתָהּ מִמְּנֵה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמְּנֵה
 לִפְנֵי הַעֲדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֵינְךָ לָךְ שְׂמֹה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן
 קֹטֵרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת הַיָּרֹת וְקִטְרֶנָּה: וְכִהְיֶלֶת אֶהְרֹן
 אֶת הַיָּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים וְקִטְרֶנָּה
 קֹטֵרֵת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּר בָּנִי פִּטְוֹם הַקֹּטֵר כִּי צֵד. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנֶה מְנִים הָיוּ
 בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחַמְשָׁה
 בְּמִנְיֵן יָמוֹת הַחֲמֹה מְנֵה בְּכָל יוֹם.
 מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֹ.

וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׂמֹהֶם מִמְּנִים
 כִּיִּן גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מִלֵּא חֲפָנָיו
 בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתֵּשֶׁת
 בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים כִּי לְקִנִּים מִצִּוֹת
 דִּקָּה מִן הַדִּקָּה. וְאַחַד עֶשְׂרֵם סַמִּים
 הָיוּ בָּהּ. וְאַלֵּי הֵן <sup>(טוב למנותם באצבעותיו אֶת צִרְיֵי
 שֶׁל יָד יְמִין)</sup>
 בְּוִחֲצִירֵן. גֹּתְחֵל בְּנֵת. יוֹתְחֵל בְּנֵת.
 מִשְׁקֵל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנֵה. מִזֹּר.
 וְקִצִּיעָה. יוֹשְׁבֹלֶת גְּרֵה. וְכַרְבּוֹם.
 מִשְׁקֵל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵם שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵם מְנֵה.
 הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵם. קְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. קִנְמוֹן תְּשֻׁעָה. בּוּרִית
 בְּרִשִׁינָא תְּשֻׁעָה בְּגִין. יִין קַפְרִיסִין
 סֵאִין תֵּלֶת וְקַבִּין תֵּלְתָא. וְאִם לֹא
 מִצָּא יִין קַפְרִיסִין מִבֵּיא תָמִיד חִזְוֹר

עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שהוא. רבי נתן חבבלי
 אומר אף כפת תירחן כל-שהוא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר
 אחת מכל-סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר חצרי
 אינו אלא שרף הנוסף מעצי
 הקמה. בורות ברשינה קמה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין קפריסין לקמה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. וחלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק

אומר הדק היטב. היטב הדק.
 מפני שהקול יפה לבשרים. פסמה
 לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה תכליל
 אם כמדתה כשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל-סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לשישים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו היתה נוטת בה קרטוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שתתורה אמרה כי כל-שאר וכל-
 דבש לא-תקטירו מפניו אשה

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 עַמּוּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה
 יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 בְּמַח בָּךְ יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ וְעַרְבָה
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
 כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת
 אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ
 סֵלָה אֲשֶׁרֵי הָעָם שָׁכְבָה לוֹ
 אֲשֶׁרֵי הָעָם שִׁיתְחַנֵּן אֱלֹהֵינוּ
 תִּתְחַנֵּן לְדוֹד אַרְוֵמָךְ אֱלוֹתֵי הַמֶּלֶךְ
 וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד
 בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכָךָ וְאַהְלִלְךָ שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד גְּדוֹל יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 מְאֹד וְלִגְדָתוֹ אֵין חֶקֶר הוֹר לְדוֹר

יִשְׂבַח מְעַשֶׂיךָ וְיִגְבֹר תִּירָיְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיעָה וְעוֹזוֹ גֹּרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְיִגְדְּלֶתְךָ אִסְפְּרָנָה זַכָּר רַב־טוֹבֶיךָ
 יִבִּיעוּ וְיִגְדְּקֶתְךָ יִרְגְּנוּ חַנּוּן וְרַחוּם
 יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 טוֹב יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 כָּל־מְעַשֶׂיךָ יוֹדֶיךָ יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 מְעַשֶׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ יִבְרָכְכָה כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְיִגְבֹר תִּירָיְךָ יִתְחַנֵּן
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־
 עֲלָמוֹם וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וְדָר
 סוֹמֵךְ יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
 וְזִקְנֶיךָ לְכָל־הַכְּפוּפִים עֵינֵי כָל־אֵלֶיךָ

יִשְׁבְּרוּ. וְאֵתָה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָרְדֵךְ ^{(יכוין מאד במסוק זה}

כי בו עיקר חרסתה. ויכוין שהוא ית' משניה וזן ומפרנס כפ' ויש פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע מלמעלה, וכשיאמר פותח את ירדך יכוין ר"ת שם פא"י שהוא מספר יאהרונה"י, ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך)

וּמִשְׁבִּיעַ ^(גי' חת"ך) לְכָל־חַי רִצּוֹן: צְדִיק
יְהוָה ^{יאהרונה"י} וְחַסִּיד

בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה ^{יאהרונה"י}
לְכָל־קְרָאָיו. לֵכֵל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ

בְּאֵמֶת: רִצּוֹן־רְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת־
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר

יְהוָה ^{יאהרונה"י} אֶת־כָּל־אֲהָבָיו. וְאֵת־
כָּל־חַרְשָׁעִים וְשֹׁמְדִים: תַּהֲלִית יְהוָה ^{יאהרונה"י}

יְדַבֵּר־פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בְּשָׂר שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ

יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם תִּלְלוּהָ:

תִּבְּוֹן תִּפְלְתִי קִטְרֵת לְפָנֶיךָ. מִשְׁאֵת
כְּפִי מִנְחַת־עָרֹב: חֲקִישִׁיכָה |

לְקוֹל שׁוֹעֵי מִלְכִי וְאֱלֹהֵי כִּי־
אֱלֹהִי אֶתְפַּלֵּל: וְאוֹ חֲצֵי קְדוּשׁ (דף יא)

וזהר מאד בכל ברכה שיבדך לבטא חוטב את הא' של מלת אתה ולא יאמר ברוכותה, וכן הא' של מלת יהודה ולא יאמר הויה;

אֲדַנִּי יַסְמִיךְ שִׁפְתֵי תַפְתָּח. וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונה"י} אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן.
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל

וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַחֲבָה:

כשיאמר באהבה יכוין לטובד עצמו על קדוש השם כעשיית אומרים וברנו לחיים. מלך הפזן בסוים. כחבנו בספר חיים. למען אלהים חיים; ואם שכה אינו חוזר.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתיבת 18)

יבין שהוא מספר ג' אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יאהדונהי(הד) מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֱדֹנָי (י"ח אנלא) מְחַיֶּה מֵתִים אֶתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אומר מוריד הטל

אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוזר לראש.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מִבְּלִל תַּיִם בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוּמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנַתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.

מִי בְּמוֹד בְּעַל יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הַעֵינַיִן גִּבּוֹרֹת וְיָמֵי דוֹמָה לָךְ. מִלֶּךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים, וְאִם לֹא אָמַר אֵינוֹ חוֹזֵר. מִי כְּמוֹד אָב תְּרַחֵם וְזָכַר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וּנְצַמֵּן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה השי"ע אומר

נִקְדֵּי יֵשֶׁד וְנִבְעֵר יֵצֶד כְּנֻעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קִדְשָׁה וְבוֹכְתִיב עַל יַד גְּבִיָּאָךְ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְיָ הַאֲרֶז כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים. כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: יאהדונהי מְמַקְדְּמֵנוּ. וְגִבְרֵי

קִדְשֶׁךָ כְּחוֹב לְאָמַר: יְיָ מְלֹךְ יְיָ הַאֲרֶז יאהדונהי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: כְּעֶשְׂרֵת אוֹמְרִים הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ:

ואם אמר הא הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור, חוזר לראש. וכן השי"ע שטעה בחזרה. חוזר לראש וא"י קדושה פעם שנית.

אתה חונן לאדם דעת ומלמד
לאנוש בינה.

במוצאי שבת ובמוצאי יום טוב ואסורים ואם שכח אינו חוזר.

אתה חוננתנו יהוה ^{יהוה} אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין
קודש לחול ובין אור לחושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בשם שהבדלתנו יהוה ^{יהוה}
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות הארמה.
כך הדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומכל (מיני) גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם:

והנינו מאתך חקמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבתנו
מלפניו לעבודתך.

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} חרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
לנו מלפניו כי פשענו. כי
אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} חונן המרבה לסלות:

ראה נא בעינינו וריבה רובנו. ומחר
לנאללנו גאלה שלמה למען
שמוך ^{(כיון יוד' האו' ה' הא' כי גוא' חזק אתה):}
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} גואל ישראל:

כתענית צבור דתינו בד' צומות אוסר כאן השליח צבור עננו
(דף לו). אבל תענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא אוסר
השי"ע עננו בשומע חפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יהוה} ונרפא. הושיענו
ונושיעה. כי תהלתנו אתה.

וְהָעֵלָה אֲרוּכָה וּמְרֻפָּה לְכָל־
 תַּחְלוּאֵינוּ. וְלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל־
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
 אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ יֵאָהֲדוּנוּ
 רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אמר ברוך עלינו בימות החמה, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוור לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוור לתחלת העמידה.

בְּקִיּוֹן בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנַתֵּנוּ
 בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
 הַשּׁוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנוּ יֵאָדְוָנוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל חקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה. (ב) אם נזכר אחר שהתחיל חקע ותפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה

ג) אם נזכר אחר שברך שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. (ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חוור שברך עלינו ונזכר על הסדר. (ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחוור לתחלת העמידה.

בְּחוּרָף בְּרַךְ עַלֵינוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנוּ יֵאָדְוָנוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל־

מִיְמֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
 לְבְרַכָּה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ
 פְּנֵי תִבְלָה וְשָׁבַע אֶת הָעוֹלָם כְּלֹ
 מְטוֹבָה. וּמַלְא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מִתְנוֹת יְדֶיךָ. שְׁמְרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דָּבָר רָע.
 וּמִכָּל־מִיְּנֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל־מִיְּנֵי
 פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ תַקּוּה טוֹבָה
 וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חַיִּים וְרַחֲמֵי עֲלֶיהָ וְעַל
 כָּל־תְּבוּאָתָה וּפְיֻרְוֹתֶיהָ. וּבְרַכָּה
 בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה

אחריתה חיים ושבוע ושלום. בשנים
 הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים: ברוך אתה
 יהוה ואדני ^{יאהדונו} מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 גם לבקבץ גלויותינו. וקבצנו יחד
 מארבע פנות ^(כיון שם קדוש חב"ו) הארץ
 לארצנו: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונו}
 מקבץ גדחי עמו ישראל:
 השיבה שופטנו בבראשונה.
 ויועצנו כבתחלה. והסר
 ממנו יגון ^(סמאל) ואנחה ^(לידת). ומלך
 עלינו מהרה אתה יהוה ^{יאהדונו}
 לנדה. בחסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואדנינו

^{יאהדונו} מלך אוהב צדקה ומשפט:
 בעשית המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חורר.
 למינים ולמלשינים אל תהי תקנה
 וכל הזדים פגע יאבדו.
 וכל אויבך ^(סמאל) וכל שונאיך ^(לידת)
 מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם
 ותכניעם במהרה בומינו: ברוך
 אתה יהוה ^{יאהדונו} שובר אויבים
 ומכניע מינים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל
 שארית עמך בית ישראל. ועל
 פליטת בית סופריהם. ועל גרי
 הצדק ועלינו. יהמו נא רחמך
 יהוה ^{יאהדונו} אל הינו ותן שכר טוב

לְכָל-הַבּוֹשְׁתִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֵּת.
 וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא
 נִבּוֹשׁ כִּי-יָבֶד בְּטַחְנוּ. וְעַל חַסְדֶּךָ
 הַגְּדוֹל בְּאַמֵּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹי וְאֲדֵינוּ יֵאֱהוּבְהֵי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עֵינֶיךָ בְּאִשְׁרֵי
 דְּבַרְתֵּי. וּבִסֵּא דוֹד עֲבֹדֶיךָ
 מִהֲרֵה בְּתוֹכָהּ תִּבִּין. (וכיון לַחֲתָפְלָה עַל

משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות עיי ארטילוס רשועא)

וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנֵי עוֹלָם בְּמִתְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֲדֵינוּ יֵאֱהוּבְהֵי
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עֲבֹדֶיךָ מִתְרָה תִּצְמִיחַ
 וּבְיָמֵינוּ תִּרְוֵם בְּיִשׁוּעַתְךָ. כִּי

יִשׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ יְכוּיִן לְצַפּוֹת יִשׁוּעָה) כָּל-
 הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹי וְאֲדֵינוּ יֵאֱהוּבְהֵי
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ וְאֲדֵינוּ יֵאֱהוּבְהֵי אֵל הַיּוֹם.
 אֲב הִרְחַמְן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵר תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

טוב להתודות ולבקש על הפרנסה כשומע תפלה

רבונו של עולם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך יהי
 רצון מלפניך שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל
 מה שהטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהרמי נהרתי אויאי שהזמין פרנסתינו
 ומזונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום
 כרווח ולא בצמצום, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער,
 ולא אצטרך למתנות בשר ודם ולא לזרי הזואתם
 אלא טוֹדך הרחבה הפתוחה והמלאה, בזכות שמך הגדול
 (ריקנוסא גי' חתך) הטמונה על הפרנסה:

וּמִלִּפְנֵיךָ מוֹלִבְנוּ רִיקָם אֵל-תִּשׁוּבְנוּ
 חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

בתענית צבור וכן בתענית יחיד יאמר היחיד עננו וכן הש"ץ ששכח
לוסר בתי"ע עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיוחד מבלי חתימה.

עננו אָבִינוּ עֲנֵנוּ כְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אָנַחְנוּ. אֶל-תִּפְּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֶל-תַּתְּעַלֵּם
מִלִּפְנֵי מִפְקֹשְׁתֵּנוּ. הַיּוֹד נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ מָרָם
נִקְרָא אֵלֶיךָ אֲתָה תַעֲנֵנוּ. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבְּרֵךְ
שׁוֹנְאֵמֵר וְהִנֵּה מָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם
מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶ: כִּי אֲתָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי
פִּוְדָה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה:
(הש"ץ חותם בין גואל לרופא ברוך אתה יהוה יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי
הַעֲוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה):

כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל-פֶּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי יֵאָהֲדוּנִי שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:
רְצֵה יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי יֵאָהֲדוּנִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךְ
יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלַּתְּם שְׁעָה: וְהַשֵּׁב
הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּירְךָ. וְהַשִּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלַּתְּם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ:

בִּרְח"ה ובחול המועד אוי יעלה ויבא, ואם שבת, אם נזכר קודם
שהתחיל סודים ואמרה במקום שנוכר, ואם התחיל סודים, אם נזכר
קודם שהגיע לעושה שלום הוור לרצה, ואם הגיע לעושה שלום
אע"פ שלא עקר רגליו הוור לראש, חוץ מערבית של ר"ח
שאם שבת אינו הוור.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֵה וְיָבֵא וְיַעֲזֹב וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וְזָכוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְזָכוּ מְשִׁיב שֵׁן דְּיָד עֲבָדְךָ.
וְזָכוּ כָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְמוֹכָה.
לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים מוֹכִיבִים וּלְשָׁלוֹם. כְּיוֹם
כְּרָאשׁ הַרֵשׁ רֵאשׁ חֲדָשׁ הַיּוֹם.

כחיה"ם פסח חג המצות הנה כיום מקרא קדש הנה.
כחיה"ם סוכות חג המצות הנה כיום מקרא קדש הנה.
לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי יֵאָהֲדוּנִי
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מוֹכִיבִים. בְּדַבְּרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
חַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֲנֵנוּ. כִּי אֵל מִלֶּךְ מִנּוֹן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים. תַּחֲפִץ
בְּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ
בְּיִשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יהוה אלהי יאהרונתי המחזור שכנתו לציון:

בזרה, כשהחון או מידים יאמרו הקהל כלחש מודים דרבנן ויכרעו ראשם לבד, וכן בסוף מודים ויכרעו ראשם כתיבת ברוך וזקפין כתיבת אל, וצריך להזהר לענות אמן על ברכת המחזור ואח"כ יאמרו מודים.

מודים אנחנו לך שאתה הוא

יהוה אלהי יאהרונתי ⁽²¹⁾ אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור

חיינו וזמין ישענו אתה הוא. לדר

ודר גודה לך ונספר תהלתך. על-

חיינו המוסורים בידך. ועל נשמותינו

הפקודות לך. ועל נפשו שבכל יום

עבנו ועל נפלאותך וטובותך

שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.

הטוב כ"ל כ"ל רחמיך. המרחם

כ"ל לא תמו חסדיך כי מעולם

קיינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהי יאהרונתי

אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר.

ויצרנו ויצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול

ותקדוש על שהתקדשנו ונקדשנו. בן תחינו ותחננו.

ותקדשנו וליומנו לחצרות קדשה. לשמר תקדו

ולעשות רצונך. ולעקוד בלבב שלם. על שאנחנו

מודים לך. ברוך אל ההודאות:

כתנוכה וכפורים אומרים כאן על הנסים. ואם שכת אינו חוזר.

על הנסים ועל הפקדון. ועל הבבורות. ועל התשועות

ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול ששמונאי וקניו

כשעמדה מלכות וכן הרשעה על עמך ישראל

לשפקם תורתך ולתעבירם מתקן רצונך. ואתה

ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבתי את

דיכם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים

בגד חלשים. ורבים בגד מעטים. ורשעים בגד צדיקים.

וטמאים בגד טהורים. ונדים בגד עוסקי תורתך. לך

עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל

עשית חשועה גדולה ופורקן בתיום הזה. ואחר כך
 באו בגיד לרביר ביתך לפני אתה יבקך. וטברו את
 מקדשה והרליקו גרות כמצרות קדשה. וקבעו שמעתי
 ומי תנכה אלו במלל ובחודאה. ועשית עמכם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג
 ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר לחודש שבט עשר הוי' הרש
 ארר ושללם לבו. ואמה ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמלו
 בראשו. וקלו אותו ואת בניו על העין. ועשית עמכם
 נס ונפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא
 תמיד שמך מלפנינו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סלה:

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם שנה אינו הוור.
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} האלהים הטוב
 שמך ויך נאה להודות ^(יבין ס"ת כה"ת):

בהענית צבור אומרים כאן בחזרה ברכת כהנים.

שים שלום מובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו בלפני
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו תורה
 ותיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. ומזב פניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל
 ברוכי עז ושלום:

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם שכח אינו הווה.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה מוֹבָה וְיִשְׁעָה
וְנִתְקָה וְנִגְרָת מוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִקְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנִי וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵה וְאֵדִינוּ יֵאָדוּנָה תִּמְבָרְךָ
אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱמִרֵי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַי וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכַל תַּחֲיָה.

פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וּכְלֵי הַקָּמִים עָלַי
לְרַעַה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְלַקְלֵק
מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַרְצוּן
יְדֵיךָ. ^(ריתחם י"ח) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדוּנָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

טוב לומר למנצח בנגינות בצורת הסגורה. ויש נוהגים לומר
תפלה זו של רב (ברכות ט"ו ע"ב).

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן לנו חיים ארוכים,
חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של צדקה,
חיים של פרנסה טובה, חיים של חסד, חיים של
שיש בהם וראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכלמה.
חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת התורה
ויראת שמים, חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו
לטובה לעבודתך. יהיו לרצון וגו'.

כורע ופוסע ג' פסיעו' לאחריו בכריעה א' והפסיעו' התיינה עקב כבוד
גדול, ועוקר רגל שמאל תחלה, וקודם שיוקף הופך פניו לשמאל ויאמר
עושה שלום במדבריו, ויוקף ויפנה לימינו ויברע ויאמר והוא עושה
שלום עלינו, ויוקף ויברע לפניו ויאמר ועל כל ישראל וכו' ויוקף.

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם ^(כעש"ת או' השלום) בְּמַחֲזִמֵּינוּ
הוּא בְּרַחֲמֵינוּ עֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ

וְעַל כָּל-עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרֵמִי אֲרָא שְׂמִינָהּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹחַלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת תִּקְוִי רְצוֹנְךָ וּלְעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִּי שְׁלָם :

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ
לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל התורה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ אֵין לָנוּ מַלְאָךְ אֱלֹהֵי אֲתָה :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ בְּפֶלַע מַעֲלֵינוּ כַּל-גְּזוֹרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ בְּפֶלַע מַחְשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הִפַּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כִּלְאֵי כַל-צַר וּמַשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ :

אִמֵּי כִּלְאֵי דָבָר וְחֶרֶב וְרַעַה וְרַעֲב וְשָׂבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית
וּמְגַפָּה וְנֶאֱצַר הָרַע וְחוֹלְאִים רָעִים מִכֵּנֵי כְּרִיתֶךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל-חוּלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מִנֵּעַ מַגֵּפָה מִנַּחֲלֶתְךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ זְכוּר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מַחֹל וְסָלַח לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ קַרַע רֹעַ גְּזוֹר דִּיגְנוּ (יכוין בשם קר"ע שש"ו) :

א"מ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּלְ-שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדוֹ עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְתַסִּידִים :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרֻכָּה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְכַלִּיחָה וְכַפָּרָה :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר וְאֵלֶּה וַיִּשְׁעָה :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ וְכָרְנוּ בְּזָרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשְׁעָה בְּקִרְבִּי :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הֲרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ וְהֲרַם קָרָן מְשִׁיחֶךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ חֲנִנוּ וְעַנְנוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ תְּחַזְּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִסְלָא לְמַעַנְנוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ אַל-תִּשְׁכַּח רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין גופלים על פניהם,
ריח. כל חדש ניסן. פסח שני (יד באייר). ליג לעומר. מרוח
סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. ט"ו באב. ערב ר"ה. ערב
יוה"כ. ממוצאי יוה"כ עד סוף תשרי. תנוכה. ט"ו בשבט. פורים.

יד וטו של אדר א' וכשיש מילה בביהמ"ק או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בביהמ"ק וכשיש חתן בביהמ"ק ובבגדאד נוהגים שלא לפול ע"פ גם כיום י"א אב וביום י"ז טבת. ב' כל יום שאין נופלים על פניהם אין נופלים גם במנחה שלפניו חוץ מערב ר"ה ועיה"כ. ג' יתודה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות ננצפ"ך כמסודר פה. ד' בכל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' יכה בנחת באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הדר מארבע או חמש אצבעות בצד שמאל ויותר להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הדר או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אֱלֹהֵי יְהוָה יִתְחַנְּנֵנִי יִתְחַנְּנֵנִי יִתְחַנְּנֵנִי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי תִּתְחַנְּנֵנִי תִתְחַנְּנֵנִי תִתְחַנְּנֵנִי וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מַתְחַנְּתֵנִי שִׂיחַן אֲנַחְנוּ עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֹרְףִי לֹא מֵרִי לִפְנֵיךְ יְהוָה יִתְחַנְּנֵנִי יִתְחַנְּנֵנִי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ אֲבֹרֵי חֲטָאֵנוּ עֵינֵנו פִּשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ אִישׁ מִנוּ בְּגַדְנוּ גִזְלוּנוּ תִּבְרַנְנוּ וְכִפְּנוּ לְשׁוֹן הָרָע הַיְעִינֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְדָגְנוּ תִמְסְכְּנוּ

מִפְּלִנוּ יִשְׁקַר וּמִרְמָה יִשְׁעֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת כּוֹכְנוּ כַּעֲסֵנוּ לִצְנוּ מִרְדְּנוּ מְרִינוּ דְבָרֶיךָ נִאֲצְנוּ נִאֲפְנוּ סָרְרָנוּ עֵינֵנו פִּשְׁעֵנוּ פִּנְמָנוּ צָרְרָנוּ צַעֲרָנוּ אֵב וְאִם קָשִׁינוּ עֹרְףִי רִשְׁעֵנוּ שַׁחֲתָנוּ תַעֲבָנוּ תַעֲוֵנוּ וְהַתַּעֲתֵנוּ וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ

אם עברו שבעה דקים משקיעת החמה אין אומרים ויג מדות אל אלהי אבותינו ובעל דתחמים ידלת בתחום ותסרוך הודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך וברך יהוה אלהינו קטן ונתעב עמו שם ונכרא בשם יהוה אלהינו יתחננו ושם נאמר:

ויג מדות צריך לאפרם במהון וטוב למנותם באצבעותיו וישעם את הספק שבין ה' ה' וטו שאומרים ביהד מכלי פסק בניהם ענינו גדול וזשהה סעס כשאומר ויעבור וזוקף כשאני ה' ה' ה'

ויעבר יהוה אלהי יאהדונהי | על פניו ויקרא
 יהוה אלהי יאהדונהי | יהוה אלהי יאהדונהי א אל
 ב רחום י וחנון י ארך י אפים י ורכי
 חסד י ואמת: י נצר חסד י לאלפים
 י נשא עון י ופשע י וחסאה י ונקמה:

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום וחנון חסאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליהו יהוה אלהי יאהדונהי נפשי אשא: אלהי כה
 כטחתי אל אבושה. אל יעלצו איבי לי: גם
 כל קנאי לא יבשו: ובשו הבוגדים ריגום: דרכיה
 יהוה אלהי יאהדונהי הודיעני. ארחותיה למדני: תדריכני
 באמתה וילמדני ביראתה אלהי ישעי. אותה קניתי
 כל יום: וברב חמיה יהוה אלהי יאהדונהי ותסדיה. כי
 מעולם המה: חטאת נעווי ופשעי אלהי תזכר בחסדך
 וקר ליראתה. למען טובך יהוה אלהי יאהדונהי: טוב וישיר
 יהוה אלהי יאהדונהי. על כן יורה חסאים בדרך: ודרך
 עניים במשפטם. וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה אלהי יאהדונהי חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו:
 למען שמך יהוה אלהי יאהדונהי. וסלחת לעוני כי רב

הוא: מי זה האיש ירא יהוה אלהי יאהדונהי. יורנו בדרך
 יבחר: נפשו בטוב תלין. וירעו ירב ארך: סוד
 יהוה אלהי יאהדונהי לבראיו. ובריתו להודיעם: עני תמיד
 אל יהוה אלהי יאהדונהי. כי הוא יוציא מרשת רגלי:
 פנה אל י וחנון י כרחמי י ועני אני: צרות לבבי הרחיבו.
 ממצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי. ושא לכל
 חטאתי: ראה איבי בדרך י ושנאת חמם שנאני:
 שמרה נפשי והצילני. אל אבוש בירחמתי כה: תס
 וישיר יארני. כי קניתיך: פדה אלהים את ישראל.
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:
 יהוה אלהי יאהדונהי אלהי ישראל טוב מתרון אפה.
 והנחם על תרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
 מלכנו חנון וענוה כי אין פנו מעשים. עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא
 נבדע מה נעשה כי עליך עינינו: וכוונתך יהוה אלהי
 יאהדונהי ותסדיה. כי מעולם המה: וירחמך יהוה אלהי
 יאהדונהי עלינו. באשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מהר. בקדמונתך יהוה אלהי יאהדונהי יאהדונהי
 בשם יהוה אלהי יאהדונהי. עשה שמים וארץ: חנון יהוה אלהי

יאהרונתי תננו כירב שבענו כונ: ברגו רחם תזכר:
 ברגו אהבה תזכר. ברגו עקרה תזכר. ברגו תמימות
 תזכר: יהוה אלהי יאהרונתי הושיעה. המלך יענו
 ביום קראנו: כיהוא ידע יצרנו זכור כירעפר
 אנהנו: עזחנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 והצלנו ובפר על חטאתינו למען שמך:

כנגדאד וסביכותיה יש נוהגים לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור.
 המיכה ברצונך את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ זבחי צדק
 עולה וקביל: אז יעלו על מזבחתך פרים:

כזמים שאין נופלים על פניהם אוזרים אחר התורה

יהי שם יהוה אלהי מברך מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה אלהי יאהרונתי ירם על כל גוים: יהוה אלהי
 יאהרונתי. על השמים כבודו: יהוה אלהי יאהרונתי
 אהוננו. מה דאדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החן חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותא ובעותקא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבנא דבשמא
 וארעא ואמרן אמן: אמן

יהא שלמא רפא מן שמא. חיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיבא ורפואה ונאולה וסליחה וספרה
 ורעות וסאלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרן אמן: אמן
 יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום במדומתי. הוא ברחמי עשה שלום
 עלנו ועל כל עמו ישראל ואמרן אמן: אמן

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
 יתנו ויברכנו. יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ דרכך. בכל גוים
 ישועתך: יודוך עמים | אלהים. יודוך עמים

בלם: ישמחו וירגנו לאמים כירת שפא
 עמים מישר. ולאמים | בארץ תנחם סלה:

יודוך עמים | אלהים. יודוך עמים בלם:
 ארץ נתנה יבולה. וברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ:

בערב שבת בטקום למנצח אוזרים

יהוה אלהי יאהרונתי מלך גאות לבש לבש יהוה אלהי
 יאהרונתי עז התאזר. אפתחון תבל

בְּלִית־מוֹט׃ נִכּוֹן בְּסֶאֱדָה מְאֹד׃ מֵעוֹלָם אֶתְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא׃ שְׁהוּא נוֹמְרָה
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה ^{יֵהוֹדוּהִי} יֵהוֹדוּהִי נִשְׂאוּ נְהָרוֹשְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ׃ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 קוֹלָם׃ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים׃ מְקִלוֹת אֲמִיב שְׁמַיִם מִמַּעַל׃ וְשֹׁכֵנֵת עֵזוֹ בְּנִבְחֵי
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים׃ אֲדִיר בְּמִרוֹמָיוֹם׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד
 יְהוָה ^{יֵהוֹדוּהִי} יֵהוֹדוּהִי עֲדָתֶיךָ אֲנֵאֲמֵנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ אַחֵר׃ אֶמֶת מִלְּפָנָיו וְאֶפְסֵם זוֹלָתוֹ׃
 נִבְאֹרְהָ קִדְשׁ׃ יְהוָה ^{יֵהוֹדוּהִי} יֵהוֹדוּהִי לְאֶרֶץ יָמִים בְּכִתוּב בְּתוֹרָה׃ וְיִדְעֵת הַיּוֹם
 וְאוֹמְרִים קִדִּישׁ יְהֵא שְׁלֵמָא (דף יא)

עֲלֵינוּ לְשִׁבְתָּ לְאֶדוֹן הַכֹּל׃ לְתַתְּנוּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית׃ שְׁלֵמָא
 עֲשֵׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמֵנוּ בְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה׃ שְׁלֵמָא שְׁבִי
 חֲלַקְנוּ בָהֶם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל חֲמוּנָם׃ שְׁבִי מִשְׁתַּחֲוִים לְהַקְבֵּל וְרִיב
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ ^{יֵהוֹדוּהִי} וְאֵנְחָנוּ (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו).
 מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָיו מִלְּכֵי הַמְּלָכִים

הַשְּׁבוֹתָ אֶל־לְבָבְךָ כִּי יְהוָה ^{יֵהוֹדוּהִי} יֵהוֹדוּהִי
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
 הָאָרֶץ מִתַּחַת׃ אֵין עוֹד׃
 עַל כֵּן נִבְחֵה לְךָ יְהוָה ^{יֵהוֹדוּהִי} יֵהוֹדוּהִי אֱלֹהֵינוּ
 לְרֵאוֹת מִתְהַרָה בְּתַפְאֵרַת עוֹד
 לְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
 הָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרֵתוֹן׃ לְתַקּוֹן עוֹלָם
 מִלְּכוֹת שְׂדֵי׃ וְכֹל־בְּנֵי בְּשָׂרֵי קְרָאוּ
 שְׁמֵךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כְּלִי־רִשְׁעֵי

בראש חדש אימים

אָרֶץ. יִפְרִי וְיִדְעוּ כְּלַיּוֹשְׁבֵי תְּבֵלָה
 כִּי לֹךְ תִּכְרַע כְּלַיּוֹ בְּרַךְ תִּשָּׁבַע בְּתַרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה וְאֶת־יְהוָה אֱהוּדָה וְיָהוּ אֱהוּדָה
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱהוּדָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ
 יִכְרְעוּ וְיִפְלֹאוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹאוּ וְתִנְבְּשֶׁתָּ: עָטָה אֹזֶר כַּשְּׁלֵמָה נוֹמָה
 וְיִקְבְּלוּ בָלֶם אֶת־עוֹל מְלַכּוֹת־הָעוֹלָם בְּרִיעָה: הַמְקַרֵּה בַמָּוִם
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּהֵרָה לְעוֹלָם וְעַתְלֵוֹתֵיךָ הַשָּׁם־עַבִּים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּף
 בֵּי הַמְלָכּוֹת שְׂדֵךְ הֵיא. וְלַעֲוִלָּם עֲזַר־בְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכֶיךָ וְרוּחוֹת
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכָתוּב בְּתוֹרַתְךָ שֶׁרָתוּ אִישׁ לְהַטֵּ: יָסַד אֶרֶץ עַל־
 יְהוָה וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ
 וְנִפְאֶמֶר וְהָיָה יְהוָה וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ
 עַל־כֹּל־הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַחַוָּא יִהְיוּ וְעֶרְבָתֶךָ יְנוֹסֵן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ
 יְהוָה וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ וְאֶת־יְהוָה יִהְיוּ
 זְכוּס יָהּ וְיִסְדֶּתָּ לָהֶם: גְּבוּל־שָׁמַיִת

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' כוכבים קטן
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתחיל
 עמהם, וכשיגיע זמן קיש חזור וקורא קיש בלא ברכה.

יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברמש כל חיתו יער: הכפירים
 פראים צמאם: עליהם עוף השמים ואגים למרד ולבקש מאר אכלם:
 ישפון מבין עפאים ותנו קול ורח השמש ואספון ואלי מעונתם
 משקה הרים מעליותיו מפ בציון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו
 מעשיה תשבע הארץ: מצמור דר ערב: מהרבו מעשיה והוא אלה
 חציר לבהמה ועשב לעבדת האד^{ויהי} כלם בחכמה עשית מלאה
 להוציא לחם מן הארץ: ויין ושמ ארץ קנינה: והמים גדול ורחב
 לבב אנוש להצחיל פנים משמים שם רמש ואין מספר חיות
 ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עיני צמנות עם גדלות: שם אנויות
 יהואדה יאמר^{ויהי} ארנו לבנון אשר נטע^{ויהי} לבנון זה יצרת לשחק בנו:
 אשר שם צפרים יקננו חסידהם אליה ישברון לתת אכלם
 ברושים ביתה: הרים הגבהים עתו: תתן לחם ולקמון תפתח ידך
 ליעלים סלעים מחסה לשפנים לבעון טוב: תסתיר פניך ובהלון
 עשה ירח למועדים שמש יד^{ויהי} ספר רוחם יגועין וא^{ויהי} עפרם ישוכון:
 מבואו: תשבת השד ויהי לילה בו^{ויהי} שלח רוחך ופראין ותחדש פני

אֲדַמָּה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר לְעוֹמְרֵי אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 יִשְׁמַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבַרְחִים יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 לְאָרֶץ וְתִרְעַד וַיַּעַן בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ. וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר
 אֲשִׁירָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר בְּתַרְגֵּי אֲמִן בְּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֹב עַלְיוֹ שִׁיר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר צְבָאוֹת. אֲשִׁירֵי אָדָם בּוֹמֵחַ
 אֲנַכִּי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנו
 חַטָּאִים מִן-הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלֵת:
 עוֹד אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֲרָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר הַלְלֵנוּהָ:
 וְהוֹדֵנוּ יֵאָדָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר הַמְבַרְכֶּךָ
 וְנִזְמֵן הַקָּהֵל בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר הַמְבַרְכֶּךָ לְעוֹלָם וָעֶד

לשם יחוד קידשא כרוך הוא ושכינתה כדחילו ורו
 זרחומו ודחילו ליהרא שם ייה ביה ביה
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לחת
 חפלת ערבית שחקן יעקב אע"ה עם כל בני
 הכלולות כה לתקן את שורשה במקום עליון לעולם
 נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון כוראנו ויהי נועם
 כנגדאד נוהגים לומר פסוקים אלו קודם ערבית.
 כִּי יֵאֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר אֱלֹהֵיךָ
 יִרְפָּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנו בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: בְּרַכּוֹ אֶת ה' וְבוֹ...
 בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר צְבָאוֹת אֲשִׁירֵי אָדָם
 בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְאוֹמֵר הַזֶּה חֲצִי קְדִישׁ וְאֵחָב"א

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּהוֹאֲדֵי יֵאוֹדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְנוּ וּבְקוֹמְנוּ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מְעַרְשִׁים בְּחִקּוֹד וּנְשִׁמָּח וּנְעִלּוּז בְּדַבְרֵי
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה. פוֹתַח שְׁעָרֵי תְלָמוֹד תוֹרָתְךָ וּמְצוֹתֶיךָ וּחְקוֹתֶיךָ
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֵי עוֹלָם וְעַד. כִּי הֵם חֲתִינּוּ וְאוֹרְךָ יִמִּינוּ.
 הַזְמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בָּהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְוֵעַ בְּרִצּוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּהוֹאֲדֵי יֵאוֹדוֹנְהִי אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

חֲשֵׁךְ וְחֲשֵׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמְעַבֵּר יוֹם וְיָמֵי לַיְלָה. וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה יֵאוֹדוֹנְהִי עֲבָאוֹ
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאוֹדוֹנְהִי שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאוֹדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ
 הַמְעַרְיב עֲרָבִים:
 אֶהֱבֵת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
 אֶהֱבֵת. תּוֹרָה וּמְצוֹת חֻקֵּי אֶהֱבֵת
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לְמִדָּת. עַל פְּ

רִיךְ לַהֲשִׁיעַ לְאֹזְנֵי בְקִישׁ. וְיִקְרָא אוֹתָהּ בְּטַעֲמִים וּבְכּוֹנָה,
 לְדַקֵּק מְאֹד בְּאוֹתוֹתֶיהָ, וְיִתֵּן רִיחוֹ בֵּין הַדְּבָקִים, דַּהֲיִינוּ
 מִלֵּה שְׁסוּפָה כְּמוֹ הָאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁאֲחֵרִיָּה כִּגּוֹן
 לְלִבְכֶךָ, כֹּכֵל לְבַבְכֶם וְכוֹצָא, וְכֵן כָּל מֶלֶךְ שְׁסוּפָה מִי וְהַמֶּלֶךְ
 אֲחֵרִיָּה מִתְחִילָה בְּאֵי יִתֵּן רִיחוֹ בִּינְיָהוּן שֶׁלֹּא תִבְלַע אוֹת אַחַת
 מֵהֶן, וְשִׁמְנוּ עֲלֵיהֶן סִימָן כּוֹה כִּדִּי לְדַקֵּק בָּהֶן.

וּבְכָל-נִפְשָׁךְ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ : וְהָ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה לְבַחֲמֹתְךָ וְאֹכְלֹת וְשִׁבְעֹת:
 הַיּוֹם יִפְסִיק מַעַט עַל-לִבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּ הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 לְבָנוּךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵית וּסְרַתָּם וְעַבַדְתָּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וּבְלִבְתֶּךָ בְּהִרְדֶּךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֹךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָם לָהֶם : וְחָרָה יִפְסִיק מַעַט
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶךָ וְהָאֱלֹהִים יִחַדְוֵנִי ^{יֵאחַדְוֵנִי} בָּנֶם וְעַצֵּר אֶת-
 לְמַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ : וּבְתַבְתֶּם עַל-הַשָּׁמַיִם וּלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
 מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מְצוֹת מַעַל הָאָרֶץ הַטְּבַחַה אֲשֶׁר יִהְיֶה ^{יֵאחַדְוֵנִי}
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָכֶם : וְשִׁמַּתֶּם אֶת-הַדְּבָרִי אֱלֹהֵי
 לְאֶהְבָּה אֶת יְהוָה ^{יֵאחַדְוֵנִי} וְאֶתְכֶם וְעַל-נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 יִבְטֹא הַיּוֹם אֶת הַעֵיִן וְלִעֲבָדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם אֶתְכֶם לְאוֹת עַל-יַדְכֶם וְהָיוּ לְמַטְפַּת
 וּבְכָל-נַפְשֵׁכֶם : וְנָתַתִּי מָטָר אֲרֵצְכֶם בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֵתֶם אֶתְכֶם אֶת-
 בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּבִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי הַיּוֹם בְּיַדְכֶם לְדַמֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וְהִירָשֶׁה וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב לְכַתֶּבְתָּ בְּהִרְדֶּךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ :
 וּבְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזֹת בֵּיתְךָ

ערכית
 פנ
 וּבְכָל-נִפְשָׁךְ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ : וְהָ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה לְבַחֲמֹתְךָ וְאֹכְלֹת וְשִׁבְעֹת:
 הַיּוֹם יִפְסִיק מַעַט עַל-לִבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּ הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 לְבָנוּךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵית וּסְרַתָּם וְעַבַדְתָּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וּבְלִבְתֶּךָ בְּהִרְדֶּךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֹךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָם לָהֶם : וְחָרָה יִפְסִיק מַעַט
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶךָ וְהָאֱלֹהִים יִחַדְוֵנִי ^{יֵאחַדְוֵנִי} בָּנֶם וְעַצֵּר אֶת-
 לְמַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ : וּבְתַבְתֶּם עַל-הַשָּׁמַיִם וּלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
 מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מְצוֹת מַעַל הָאָרֶץ הַטְּבַחַה אֲשֶׁר יִהְיֶה ^{יֵאחַדְוֵנִי}
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָכֶם : וְשִׁמַּתֶּם אֶת-הַדְּבָרִי אֱלֹהֵי
 לְאֶהְבָּה אֶת יְהוָה ^{יֵאחַדְוֵנִי} וְאֶתְכֶם וְעַל-נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 יִבְטֹא הַיּוֹם אֶת הַעֵיִן וְלִעֲבָדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם אֶתְכֶם לְאוֹת עַל-יַדְכֶם וְהָיוּ לְמַטְפַּת
 וּבְכָל-נַפְשֵׁכֶם : וְנָתַתִּי מָטָר אֲרֵצְכֶם בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֵתֶם אֶתְכֶם אֶת-
 בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּבִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי הַיּוֹם בְּיַדְכֶם לְדַמֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וְהִירָשֶׁה וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב לְכַתֶּבְתָּ בְּהִרְדֶּךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ :
 וּבְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזֹת בֵּיתְךָ

ובשעריה: למען ירבו ימיכם וימן
 בניכם על האדמה אשר יבטא היט
 את העי"ן נשבע יהוה ואדניי יאהדונהי לאבתיכם
 לתת להם פימי השמים על הארץ
 ויאמר יהוה ואדניי יאהדונהי אל-משה לאמר
 דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי
 בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת
 הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את
 כל-מצות יהוה ואדניי יאהדונהי ועשיתם
 אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
 את-כל-מצותי והייתם קדושים

לאלהיכם: אני יהוה ואדניי יאהדונהי אלהיכם
 כיון לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה ואדניי
 יאהדונהי אלהיכם: אמת.
 ותזכור הש"ץ יהוה ואדניי יאהדונהי אלהיכם אמת.
 ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא
 יהוה ואדניי יאהדונהי אלהינו ואין זולתו.
 ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד
 מלכים. הנאלנו מלפניו מן כל
 עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו.
 המשלם גמול לכל אויבי נפשנו:
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
 רגלנו. המדריכנו על פמות אויבינו.

נִירָם קָרַנְנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת פְּנֵי חָם. הַמִּכָּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּבוּרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחַרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר פְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף.
 וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁפָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
 מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָדָּךְ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
 כַּמִּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יֵאֱהָדוּבְהִי} מִי כַּמִּכָּה
 נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תַּהֲלִית עִשָׂה
 פְּלֹא: מִלְכּוּתֶךָ יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יֵאֱהָדוּבְהִי} אֵלֵינוּ

רָאוּ בְנֵיךָ עַל-חַיִּים וַחַד בְּלָם הוֹדוּ
 וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יֵאֱהָדוּבְהִי} אֵימְלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי-פָדָה יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יֵאֱהָדוּבְהִי}
 אֶת-יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֲדַנִּי ^{יֵאֱהָדוּבְהִי} אֵל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו אֱבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּכָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתֵי שְׁלוֹמֶךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּכָנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתַּהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב.
 דַּבֵּר. תִּקְרַב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעֵב.
 וַיִּגֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִנְפָּה. שְׁבוּר. וְהַסֵּר
 הַשָּׁמַן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
 כְּנַפֶּיךָ תִּסְתַּוְרֵנוּ. וּשְׁמוֹר צְאֹתֵנוּ

וּבוֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ
 אַתָּה מְכַל דְּבַר רָע וּמַפְחֵד לַיְלִיָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ שׁוֹמֵר אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואוי קדיש ומתפללין העמידה (כדף כה). ואחר העמידה
 אוי יהי שם, וקדיש תתקבל (כדף נ), ואח"כ אוי

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל-הַהַרִּים. מֵאֵין
 יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֵל-יִתֵּן לַמוֹטְרֵי גִלְגָל. אֵל-
 יְנוּם שְׁמֵרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ שְׁמֵרְךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צִוְּךָ עַל-יַד יְמִינְךָ: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה
 וַיִּרַח בְּלֵילָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ שְׁמֵרְךָ מִכָּל-
 רָע. יִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ יִשְׁמַר-
 צְאֲתֶךָ וּבוֹאֲךָ. מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

ואוי קדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבח (כדף נב).

בְּכִנּוּד נוֹהֲגִים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (כדף מז) ואח"כ
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן.
 הֵינּוּ כְּחַלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחַק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רִנָּה אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם. הַגִּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ לַעֲשׂוֹת
 עִם-אֲלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינּוּ
 שְׁמֵחִים: שׁוֹבֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּבֵנוּ אֶת-שִׁבְתֵּנוּ. בְּאֶפְקִים
 בְּנִיב: הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יִגְלֶךְ ו
 וּכְכֹה נִשְׂא מִשְׁךָ-הַזֶּרַע בְּאֵי-בֶאֱרָב בְּרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמַתְיוֹ:
 מִי שְׂנֵאנִס וְלֹא תִפְלֵל בְּצַנּוּר כְּשֶׁמִּתְפַּלל יחיד יאמר קודם ערבית
 וכן קודם עלינו לשבח במקום ברכו
 אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא חִיה אַחַת עוֹמֶדֶת בְּרַקִּיעַ וְשִׁמָּה יִשְׂרָאֵל
 וְחֻקּוֹק עַל מִצְחָהּ יִשְׂרָאֵל. עוֹמֶדֶת כַּאֲמַצֵּעַ הַרְקִיעַ
 וְאוֹמֶרֶת בְּרַכּוֹ אַת ה' הַמְּבֹרָךְ, וְכֹל גְּדוּרֵי מַעֲלָה עוֹנִים
 בְּרוּךְ ה' הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קדש קדשים.
 לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהּ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ,
 וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיְחִוּדָא שֵׁם יְיָ בּוֹיָהּ בִּיְחִוּדָא
 שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאִים לְשׁוֹרֵר
 (בקול נעים) בְּשִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים (לעורר הַכְּבֹלֶת הַסְּרִין
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילָה וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן, וְלַחֲבֵר אֶת נְעוּרִים עַם
 דוּדָה בְּאֵהָבָה וְרַעוּתָא וְחֻדוּתָא דְלִבָּא, שֶׁשֶׁן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בַּה תוֹדָה
 וְקוֹל זִמְרָה). וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ (קריאת שיר השירים) כְּאִלּוֹ אֲטַרְו
 שְׁלִמָּה בְּעַצְמוֹ וְכְאִלּוֹ הַשְּׁנָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַחַתּוּמִּים בּו
 וְהֵי נוּעִם וְכוּי, וְהֵי לְרַצּוֹן וְכוּי.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:
 יִשְׁקֵנֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים
 הַדִּיד מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶךָ טוֹבִים שְׁמֵן
 תֹּנֵבֶק שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת אֲהַבֹּד:
 מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבֵאֵנִי הַמַּלְאָךְ
 תְּדַרְיוּ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נֹזְפִירָה
 דִּיד מִיַּיִן מִיִּשְׁרָיִם אֲהַבֹּד: שְׁחֹרָה
 אֲנִי וְנֶאֱוָה בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי
 קֶדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלָמָה: אֶל-תִּרְאֵנִי
 שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתַּת שִׁשׁוֹפְתֵנִי הַשֶּׁשׁ־שׁ
 בָּנִי אֲמִי נִחְרַדְכִי שְׁמֵנִי נִמְרָה אֶת-
 הַכְּרָמִים בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי:
 הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אֵיכָה
 תִּרְעָה אֵיכָה תִּרְבִּיץ בַּצְּהָרִים
 שְׁלָמָה אֲהִיהַ כְּעֵטְיָה עַל עֲדָרֵי

תְּבַרִּיד: אִם-לֹא תִדְעִי לָךְ הַיָּפָה
 בְּנָשִׁים צֵאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֵּאֵן וְרַעֲי
 אֶת-גְּדֵי־תֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:
 לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פִרְעָה דְמִיתֶיךָ
 רַעֲיִתִי: נֶאֱוֹן לְחֵיךָ בַּתּוֹרִים צִוְאַרְךָ
 בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה-לָךְ עֵם
 נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד-שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמִסְכּוֹ
 נִרְדֵּי נִתַּן רִיחוֹ: צְרוּר הַמַּר אֲהוּדִי לִי
 בֵּין שְׁדֵי יֵלִין: אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר אֲהוּדִי לִי
 בְּכַרְמֵי עֵיזֵי גְדִי: הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיִתִי הִנֵּךְ
 יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הִנֵּךְ יָפָה דוּדֵי אֶף
 נְעִלִים אֶף-עַרְשֵׁנִי רַעֲנָנָה: קָרוֹת
 כְּתִינּוֹ אֲרֻזִים רְהִיטְנוּ בְּרוֹתִים:
ב אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנְרָה
 הַעֲמָקִים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין חֲחוּחִים

בן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי
 היער בן דודי בין הבנים בצל
 חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי:
 הביאני אר-בית הוין והגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים כי-חולת אהבה אני:
 שכלא תחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו וואם-תעוררו את-האהבה
 עד שתחפץ: קול דודי הנהיזה בא
 מדג על-התהרים מקפץ על-
 הנבעות: דומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיזה עומד אחר כתלנו
 משגות מן-תחלנות מציץ מן-

החרקים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לד רעיתי יפתי ולכי-לך: כי-הנה
 הסתו עבר הלשם חלף חלף לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 הנמה פניה והנפנים סמדר נתנוריה
 קומי לד רעיתי יפתי ולכי-לך: יונתי
 בחנוי הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את-מראיך השמיעני את-
 קולך כי-קולך ערב ומראיך נאה:
 אחזור לנו שעלים שעלים קמנים
 מחבלים כרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה-לך דודי לצבי או לעפר

האילים על-הרי בָּתָר :

ג על-משכבי בלילות בפשתי את
 שאהבה נפשי בפשתי ולא
 מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר
 בשוקים וברחבות אבקשה את
 שאהבה נפשי בפשתי ולא
 מצאתיו: מצאני השמרים הסבבים
 בעיר את שאהבה נפשי ראיתם:
 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
 את שאהבה נפשי אחותי ולא
 ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי
 ואל-חדר הורתי: השבעתי אתכם
 בנות ירושלים בצבאות או באילות
 השדה אסתערו | ואסתעוררו
 את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת

עלה מן-המדבר כתימרות עשן
 מקטרת מר ולבונה מכל אבקת
 רזבל: הנה מפתו של שלמה ששים
 נפרים סביב לה מנברי ישראל:
 כולם אחוזי חרב מלמדי מלחמה איש
 חרבו על-ירכו מפחד בלילות:
 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
 הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתי
 זהב מרפבו ארזמן תוכו רצוף
 אהבה מבנות ירושלים: צאינה |
 וראינה בנות ציון במלך שלמה
 בעטרה שעטרה-לו אמו ביום
 חתנתו וביום שמחת לבו:
 ד הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך
 וזנים מבעד לצמתך שעריך בערך

העזים שגלשו מהר גלעד: שניך
 בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
 כחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאווה בפלח הרמון רשתך מבעד
 לצמתך: כמגדל דויד צנאך בניי
 לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל
 שליטי הנבורים: שני שדיך בשני
 עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
 הצללים אלה לי אל תר המור ואל
 נבעת הלבונה: פלך יפה רעיתי
 ומום אין בה: אתי מלבנון כלה אתי
 מלבנון תבואי תשורי ומראש אמנה
 מראש שניר וחרמון ממענות

אריות מהררי נמרים: לבבתני
 אחתי כלה לבבתני באחת מעיניך
 באחד ענק מצורניך: מה יפו דדיך
 אחתי כלה מה שבו דדיך מיני וריח
 שמניך מכל בשמים: נפת תטפנה
 שפתותיך כלה רבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמתך פריח לבנון:
 גן נעור אחתי כלה גן נעור מעין
 חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי
 מגדים פפרים עם גרדים: גרד
 וכרפם קנה וקנמון עם כל עצי
 לבונה מר ואהלות עם כל ראשי
 בשמים: מעין נזים באר מים חיים
 וגזלים מן לבנון: עורי צפון וכואי
 תימן הפיחי גני יזלו בשמי

יבא דודי לנגז ויאכל פרי מגדיו
 ה באתי לנגז אחתי בלה ארתי
 מוריעם בשמי אבלתי יערו עם
 הבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתנו ושכרו דודים: אני ישנה
 ולבי ער קול הדודי דופק פתחי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשו
 נמלא מל קוצתי רסיסי לילה
 פשטתי את פתנתי איבכה
 אל בשנה רחצתי את רגלי איבכה
 אמנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
 לדודי וידוי נמפור מור ואצבעתי מור
 עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני: מצאתני השמרים
 הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו
 את דודי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
 תמצאו את דודי מה תגידו לו
 שחולת אהבה אני: מה דודך מלוד
 היפה בנשים מה דודך מלוד שפכה
 השבעתנו: דודי צח ואהום דגול
 מרבבה: ראשו כתרם פז קוצותיו
 תלתלים שחרות בעורב: עיניו
 כזונים על אפיקו מים רחצות בחלב
 ישבות על מלאות: רחיו בערוגת
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נמפות מור עבר: ידיו נגללי

וְהָב מִמְּלֵאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲיֵו עֲשֵׂת
 שֵׁן מַעֲלָפֶת כַּפִּירִים: שׁוֹקֵו עַמּוּדֵי
 שֵׁשׁ מוֹסְדִים עַל־אֲדָנֶיָּפוּ מֵרֵאֲהוּ
 כְּבָבָנוּן בַּחֹר בְּאֲרוֹזִים: חֲפוּ
 מִמַּתְקִים וּכְלוּ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי
 וְזֶה רַעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

ו אָנֹה הִלַּךְ הַדּוֹךְ הַיָּפֶה בְּנָשִׁים אָנֹה
 פָּנֵה דוֹךְ וַיִּבְכַּשְׁנוּ עִמּוֹ: דוֹדֵי יִרְד
 לָגִנוּ לַעֲרוֹנוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנָנִים
 וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי
 הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפֶה אֶת רַעֲוִיתִי
 כְּתַרְעָה נְאוֹה כִּירוּשָׁלַם אֲיֹמָה
 כְּבַדְנָלוֹת: הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהֵם
 הִרְחִיבֵנִי שְׁעָרֶךָ כְּעֵדֵר הָעֹזִים
 שֶׁנִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד: שֶׁנֶּיךָ כְּעֵדֵר

הִרְחִלִים שְׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שֶׁכֵּלֵם
 מִתְאֵימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפִלַּח
 הַרְמוֹן רִבְתָּךְ מִפְּעַד לְצַמְתָּךְ: שִׁשִּׁים
 הַמָּה מַלְכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילֵגְשִׁים
 וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנְתִי
 הַמַּרְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא
 לְיוֹלְדָתָהּ רֵאוּהָ בְנוֹת וַיֵּא שְׂרוּקָה
 מַלְכוֹת וּפִילֵגְשִׁים וַיִּהְלֵלוּהָ: מִי־זֹאת
 הַיִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שַׁחַר יָפֶה כְּבָבָנָה
 בָּרָה כַחֲמָה אֲיֹמָה כְּבַדְנָלוֹת: אֶל־
 גִּבְתִּי אֲגִזּוּ יִרְדָּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵבֵי הַנַּחַל
 לְרֵאוֹת הַפְּרִיחָה הַנֶּפֶן הַנִּצּוֹ הַרְמָנִים:
 לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שֶׁמַּתְנִי מִרְכָּבוֹת
 עִמִּי נָדִיב:

ז שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשְׁוֹלְמוֹת שׁוּבֵי שׁוּבֵי

וְנִחַזְהֶבָךְ מִה־תִּחְזוּ בְשׁוֹלְמוֹר בְּתָמָר אַחְוָה בְּסַנְסֶנְיִי וַיְהוּיֹנָא
 בְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים: מִה־יָפוּ כְּעֵמֶן שְׂדֵיךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַנָּפֶן וְרִים אֶפֶךְ
 בְּנַעֲלִים בַּת־נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכֹּךְ כְּמִפְתּוּחִים: וְחֶכֶךְ כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֶךְ
 חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֶמֶן: שְׂרָרְךָ אֶל־דּוֹדֵי לְמִישְׁרִים הוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים:
 הַסֹּהַר אֶל־יְחַסֵּר הַמְּזוּג בְּטַנְיָה עֵרְמוֹנֵי לְדוֹדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לָכֵה
 הַמִּים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךְ דוֹדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים:
 כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמֵי עֲבֹתָ: צוֹאֲרֵךְ נִשְׁכֵּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה
 כְּמִגְדֵל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת כְּחֻשְׁבוֹ הַנָּפֶן פֶּתַח הַסְּמֹדֵר הַנִּצְוֹ הַרְמוֹנִים
 עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אֶפֶךְ כְּמִגְדֵל שֵׁם אֵתָּן אֶת־דוֹדֵי לָךְ: הַדּוֹדָאִים
 הַלְכָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דְמִשְׁק: רֵאשִׁית נִתְנוּ יָרִים וְעַל־פֶּתַח חֵינוּ כָּל־מְגִדִים
 עֲלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְדַלְתֵי רֵאשִׁית כְּאַרְנָמֵן תְּדַשִּׁים נִם־יִשְׁנִים דוֹדֵי צְפַנְתִּי לָךְ:
 מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרַחֲטִים: מִה־יִפְרִיחַ מִי וַתִּגַּךְ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי
 וּמִה־נִּעְמַת אֶהְבֶּה בַּתְּעַנּוּגִים: אִמְצֵאֲךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ נִם לֹא־
 זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמָתָה לְתָמָר יִבּוּ לִי: אֶנְהַנֶּךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי
 וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: אֶמְרֵתִי אֶעֱלֶה תִלְכְּדֵנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיֵּן הָרַקַח מַעֲסִים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימין לאחותנו ביום שידבר-בה: אם-
 תחפני: השפעתו אתכם בנו חומה היא נבנה עליה מירת כסף
 ירושלים מהתעורו | ומהתעורו אס-דלת היא נצור עליה לוח ארו:
 את-האהבה עד-שתחפץ: מי ואני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
 עלה מן-המדבר מתרפקת על בעיניו כמוצאת שלום: כרם היה
 הודה תחת התפוח עוררתיך שמו שלמה בבעל המון נתן את-הכרם
 חבלתך אפוד שמה חבלה ילדתך לנזרים איש יבא בפרוץ אלף כסף:
 שימני בחותם על-לבך בחותם על פרמי שלי לפני האלף רה שלמה
 זרועך פי-עזה כמות אהבה קשוימאתים לנזרים את-פרו:
 כשאור קנאה רשפיה רשפי אש היושבת בנגנים חברים מקשיבים
 שלהבתיה: מים רבים לא יוכל לקולך השמיעני: ברח | הודי
 לכבות את-האהבה ונהרות לאדמה-לך לצבי או לעפר האילים
 ישטפוה אם-יתן איש את-כל-הו על הרי בשמים: היושבת בנגנים וכו'

לאחר שיר השירים יאמר:
 רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
 אבותי שכוכות שיר השירים אשר קריתי ולמרתו
 שהוא קודש קדשים, כוכות פסוקיו, וכוכות תכותיו,

ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעם
 וצרופויו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים
 היוצאים ממנו, שתהא שעה זו שעת רחמים וחסד
 הקשבה שעת האזנה, ונקראך ותעננו נעתיר לך ותע
 לנו, ויהיה עולה לפניך קריאת ולסוד שיר השירים
 כאילו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר
 חתומים וסתומים בו בכל רמזיו, ונזכה לטעם
 שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכא
 עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול
 בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים והזוים
 לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא
 משאלות לבנו למזכה, ותהיה עם לבבנו ואמרו פ
 בעת מחשבותינו, ועם ירינו בעת מעבדינו, ותש
 ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ירינו, ומעפר עני
 חקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו, וחשיב שכני
 לעיר קדשך במרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו כחול ואין נופלים על פניה
 וקודם קבלת שבת יש נוהגים לומר סוטורים אלו

לְבוֹ נְבִינָה לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי, נְרִיעָה לַצּוּר יִשְׁעֵכֶם לַחֲצֹרֹתָיו: הַשְׁתַּחֲוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי בְּהִדְרַת־
 נְמֻדָּה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּנִמְרוֹת נְרִיעָה לּוֹ: כִּי קָדֵשׁ, חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם אֵיךְ
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי, וּמְלֹךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים יֵאָהֲרֹנְהִי מֶלֶךְ אֲפֻרֹתָיו תִּבְלַל בְּלִמְמוֹתָיו, יְרֵן עַמִּים
 אֲשֶׁר בָּדְדוּ מִחֻקֵּי־אֶרֶץ, וְהוֹעֵפֹת הָרִים לּוֹ: אֲשֶׁר בְּמִישְׁרָיִם: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְרַעַם הַיָּם
 יִדְבָּק וְהוֹאֵ עֲשֵׂהוּ, וְיִבְשֶׁת יְסִיךְ יָדָיו יִצְרוּ: בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוִי מְלֹאֵי, יַעֲלוּ שָׂדֵי וְקֵל־אֲשֶׁר־בָּו, אִזּוּ יִרְנְנוּ כָּל־עֲצָר־
 וּנְכַרְעֵה, וְנִכְרְעֵה לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי עֲשֵׂנוּ: כִּי הָעֵר: לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי | כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט

אֵלֵינוּ וְאֵנָחְנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יְדוֹ, הַיּוֹם אִם־בְּקָלוֹ
 תִּשְׁמָעוּ: אֲלֵתִּקְשׁוּ לִבְכֶּכֶם בְּמִרְיָתָה, כְּיוֹם מִפָּה
 בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסִּינִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחַגְגֵינוּ גַּם־דָּאוּ פְעָלֵי:
 אַרְבָּעִים שָׁנָה וְאַקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲיָ לִבְבֶּהֱם,
 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁפַּעְתִּי בְּאָפִי, אִם־יִבְאֹן
 אֶל־מִנְחֹתָי:

שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 יֵאָהֲרֹנְהִי כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי
 בְּשָׂרוֹ מְיוֹם־לַיּוֹם יִשְׁעֵתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
 בְּבוֹדוֹ, כְּכֹל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי־גָדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי
 וּמְהֵלֵל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי־כָל־אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים, וְיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי שְׁמַיִם עֲשֵׂה: הוֹדֵר
 וְתִדְר לְפָנָיו, עוֹ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 יֵאָהֲרֹנְהִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי כְבוֹד
 וְעוֹ: הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי כְבוֹד שְׂמוֹ, שְׂאוּ־מִנְחָה
 וְיִשְׁעֵכֶם לַחֲצֹרֹתָיו: הַשְׁתַּחֲוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי בְּהִדְרַת־
 חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם אֵיךְ גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 מֶלֶךְ אֲפֻרֹתָיו תִּבְלַל בְּלִמְמוֹתָיו, יְרֵן עַמִּים
 אֲשֶׁר בָּדְדוּ מִחֻקֵּי־אֶרֶץ, וְהוֹעֵפֹת הָרִים לּוֹ: אֲשֶׁר בְּמִישְׁרָיִם: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְרַעַם הַיָּם
 יִדְבָּק וְהוֹאֵ עֲשֵׂהוּ, וְיִבְשֶׁת יְסִיךְ יָדָיו יִצְרוּ: בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוִי מְלֹאֵי, יַעֲלוּ שָׂדֵי וְקֵל־אֲשֶׁר־בָּו, אִזּוּ יִרְנְנוּ כָּל־עֲצָר־
 וּנְכַרְעֵה, וְנִכְרְעֵה לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי עֲשֵׂנוּ: כִּי הָעֵר: לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי | כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט

הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תָּכֵל בְּצַדִּיק. וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ: וְרֵישׁוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ: יָרַעַם הַיָּם וּמַלְאָו.
 יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח: מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. יִשְׁמַח: אִיִּים רַב־בָּבֶל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְתָּאֵרְקָן. וְסַד הָרִים יִרְגָּנוּ:
 עֲנָן וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כֶּסֶף פְּנֵי יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח: לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט
 אֵשׁ לִפְנֵי תֵלֶד. וְתִלְהֹט סָבִיב צִרְיוֹ: הַאִירוּ בְּרָקוֹי תֵּן
 רָאֵתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים בְּרוּנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה
 יִשְׁמַח. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הַיָּדוֹד הַשָּׂמַיִם צִדְקָה יִשְׁמַח: וְרֵאָו כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: וַיְבָשׂוּ כָּל־עַבְדֵי פִי
 הַמֶּתְחַלְלִים בְּאֵלִילִים. הַשֶּׁתְחֹרְלוּ כָּל־אֱלֹהִים: שָׁמַח
 וַתִּשְׁמַח וְצִיּוֹן וַתִּגְלַהּ בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפַּח
 יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ: כִּי־אֵתָהּ יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ עַל־

בבגדאד נוהגים להתחיל מכאן

עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מֵאֵד נְעֻלֶיךָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אַתְּלָהּ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.
 יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח: רַע שִׁמְר נַפְשׁוֹת חַסִּידָיו. שְׁפָט וּצְדָקָה בֵּיעַקֵב אֶתָּה עֲשִׂיתָ:
 רְשָׁעִים וְצִילִים: אֹר וְרַע לְצַדִּיק. וְלִישְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה
 שִׁמְחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה אֱהַרְוֶהוּ. וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁ
 מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יִשְׂרָאֵל שִׁיר הַדָּשׁ כִּי־נִפְלָא
 עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וְרוּעַ קְדָשׁוֹ: הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וְרוּעַ קְדָשׁוֹ. קְרָאִים אֶל־יְהוָה
 יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָה יְהוָה יִשְׁמַח: וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֲנָן יִדְבַר אֲלֵיהֶם.
 וְכִר חֶסְדּוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כֹל אֶפְסָרָאֵן
 אֶת יִשְׁעָת אֱלֹהֵינוּ: הֲרֵיעוּ לַיהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח: וְזִכְרוּ עֲדָתוֹ וְחַק נִתְּן לָמוֹ: יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ
 הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וְרָגְנוּ וְזִמְרוּ: וְזִמְרוּ לַיהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח: וְזִמְרוּ לַיהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח:
 בְּכַנּוֹר. בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בְּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹקֵם עַל־עַלְיֹתָם: רִזְמָמוּ יְהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח:

יִשְׁמַח: וְזִמְרוּ לַיהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח:

יִשְׁמַח: וְזִמְרוּ לַיהוָה אֱהַרְוֶהוּ יִשְׁמַח:

אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי־קָדוֹ יִקַּח. וְלֹא בְשֵׁמֶן שֶׁרָפָה. וְלֹא בְאֵלֶיָּהּ. וְלֹא יְהוָה יִתְּנֶנּוּ. ^{יֵאָדָוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הֲרִיעוּ לַיהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} כְּמִשְׁלַל. וְחַכְמִים אֹמְרִים אֶחָד מִבְּשָׁל וְאַחַד הָאָרֶץ: עָבְדוּ אֶת־יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} יֵאָדָוּנָהּ. בָּאוּ לְפָנָיו בְּרַנָּנָה: דַּעוּ כִּי־שֵׁמֶן שֶׁרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְיָאל אֹמֵר יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְאֵין מִדְּלִיקוֹן בְּעֶטְרֵן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. אֲנַחְנוּ. עֲמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרֵי חַכְמִים מִתִּירִים בְּכֹל הַשָּׁמַיִם. בְּשֵׁמֶן בְּתוֹדָה חֲצֵלְתָיו בְּתַהֲלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִשְׁמֵי שְׁמִין בְּשֵׁמֶן אֲגוּזִים בְּשֵׁמֶן צְנוּנוֹת. בְּשֵׁמֶן שְׂמֹן: כִּי־טוֹב יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} לְעוֹלָם חַסְדֵי־נִים. בְּשֵׁמֶן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרֵן וּבְנִפְטָא. רַבִּי יְעֲדִי־לָר וְדָר אֲמֹנָתוֹ:

אֵין אֹמְרִים כַּמָּה מְדִלִיקוֹן בַּעֲשׂ שַׁחל כּוּ יוֹיֵט אוֹ עֶרֶב וְלֹא כְתוּבָה מִן וְלֹא בַעֲשׂ חֲנוּכָה אוֹ עֶרֶב חֲנוּכָה, וְלֹא כְבִית הָאֵשׁ בְּמָה מְדִלִיקוֹן וּבְמָה אֵין מְדִלִיקוֹן. אֵין מְדִלִיקוֹן לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹם וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִילַת הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתִילַת הַמְּדָבֵר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בּוֹפֵת וְלֹא בְשִׁעוּתָהּ. וְלֹא בְשֵׁמֶן אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

שֶׁרָפֹן אֹמֵר אֵין מְדִלִיקוֹן אֶלֶּא בְשֵׁמֶן זֵית בְּלֶכֶד: כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדִלִיקוֹן בּוֹ אֶלֶּא פִשְׁתָּן. וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא מִזְמָאָת אֱהָלִים אֶלֶּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד שְׁקִפְלָה וְלֹא הִבְתְּבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר מִמָּאָה הִיא וְאֵין מְדִלִיקוֹן בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מְהוֹרָה הִיא וּמְדִלִיקוֹן בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

אֵין אֹמְרִים כַּמָּה מְדִלִיקוֹן בַּעֲשׂ שַׁחל כּוּ יוֹיֵט אוֹ עֶרֶב וְלֹא כְתוּבָה מִן וְלֹא בַעֲשׂ חֲנוּכָה אוֹ עֶרֶב חֲנוּכָה, וְלֹא כְבִית הָאֵשׁ בְּמָה מְדִלִיקוֹן וּבְמָה אֵין מְדִלִיקוֹן. אֵין מְדִלִיקוֹן לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹם וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִילַת הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתִילַת הַמְּדָבֵר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בּוֹפֵת וְלֹא בְשִׁעוּתָהּ. וְלֹא בְשֵׁמֶן אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

שֶׁרָפֹן אֹמֵר אֵין מְדִלִיקוֹן אֶלֶּא בְשֵׁמֶן זֵית בְּלֶכֶד: כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדִלִיקוֹן בּוֹ אֶלֶּא פִשְׁתָּן. וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא מִזְמָאָת אֱהָלִים אֶלֶּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד שְׁקִפְלָה וְלֹא הִבְתְּבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר מִמָּאָה הִיא וְאֵין מְדִלִיקוֹן בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מְהוֹרָה הִיא וּמְדִלִיקוֹן בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

אֵין אֹמְרִים כַּמָּה מְדִלִיקוֹן בַּעֲשׂ שַׁחל כּוּ יוֹיֵט אוֹ עֶרֶב וְלֹא כְתוּבָה מִן וְלֹא בַעֲשׂ חֲנוּכָה אוֹ עֶרֶב חֲנוּכָה, וְלֹא כְבִית הָאֵשׁ בְּמָה מְדִלִיקוֹן וּבְמָה אֵין מְדִלִיקוֹן. אֵין מְדִלִיקוֹן לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹם וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִילַת הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתִילַת הַמְּדָבֵר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בּוֹפֵת וְלֹא בְשִׁעוּתָהּ. וְלֹא בְשֵׁמֶן אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

שֶׁרָפֹן אֹמֵר אֵין מְדִלִיקוֹן אֶלֶּא בְשֵׁמֶן זֵית בְּלֶכֶד: כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדִלִיקוֹן בּוֹ אֶלֶּא פִשְׁתָּן. וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא מִזְמָאָת אֱהָלִים אֶלֶּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד שְׁקִפְלָה וְלֹא הִבְתְּבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר מִמָּאָה הִיא וְאֵין מְדִלִיקוֹן בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מְהוֹרָה הִיא וּמְדִלִיקוֹן בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

אֵין אֹמְרִים כַּמָּה מְדִלִיקוֹן בַּעֲשׂ שַׁחל כּוּ יוֹיֵט אוֹ עֶרֶב וְלֹא כְתוּבָה מִן וְלֹא בַעֲשׂ חֲנוּכָה אוֹ עֶרֶב חֲנוּכָה, וְלֹא כְבִית הָאֵשׁ בְּמָה מְדִלִיקוֹן וּבְמָה אֵין מְדִלִיקוֹן. אֵין מְדִלִיקוֹן לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹם וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִילַת הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתִילַת הַמְּדָבֵר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בּוֹפֵת וְלֹא בְשִׁעוּתָהּ. וְלֹא בְשֵׁמֶן אָדָם שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וּמְלֶאֱנָה שְׁמֵן

ויתננה על פי הגר בשביל שתהא מנמטין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את
 ואפילו היא של חרם ורבי יהודה מתפללים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר ממעשרין את הדמאי ומערבין ומזמנין
 שהוא פלי אחר: לא ימלא אדם קערה ש
 ויתננה בצד הגר ויתורא שהפתילהבתו
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתו
 המכבה את הגר מפני שהוא מתורא מ
 גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעת. מ
 החולה שישין פטור. פחם על הגר כ
 על השמן. פחם על הפתילה חייב וראי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מ
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נ
 מתות בשעת לידתן על שאינן זהירי
 בנדה ובחלה ובחלקת הגר: שלש
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ע
 שבת עם חשכה. עשרתן. ערבתן. הדלי
 את הגר. ספק חשכה. ספק אינה חשכו

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם
 אומר וכל בניה למודי יהוה ^{יאהרונתי} ורב
 שלום בניה: אל תקרי בניה אלא בניה:
 כתיב שלום בחילה שלוח בארמנותיך: למען
 וראי ורעי ארברה נא שלום בך: למען ביתי
 מן ^{יאהרונתי} אל הינו. אבקשה טוב לך:
 אה בנים לבניה. שלום על ישראל: שלום
 לאהבי תורתך. ואין למו מכשול:
 עז ^{יאהרונתי} לעמו יתן. יהוה ^{יאהרונתי}
 יברך את עמו בשלום:

ואומרים קדיש על ישראל (דף יא)

אורי. עורי. עורי שיר דברי. כבואו מור שיר ליום השבת: טוב להודות
יהוה אלהיך עליוך נגלה: זכה

לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוחח עליון: להגיד בבקר חסדך. ואמונתך
ומה תהמי. בך יחסו עניי עמי. ונבנתה צלילות: עלי עשור ועלי נבל. עלי הגיון
עיר על תלה: זכה

והיו למשפה שוסף. ורחקו כל מבלעך. ממעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך
ישיש עליך יהיה. במשוש חתן על בלה יהוה אלהיך. מאד עמקו מה שבורתיך:
ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה אלהיך יאהרונך. איש בער לא ידע. וכסיל לא יבין את
תעריצי: על יד איש בן פרוצי. ונשמחך את: בפרח רשעים אכמו עשב ויציצו כל
ונגילה: זכה

באי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחך באי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחך
ברנה ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה. תערי און. ותרם פראים קרני.
לצד ימין באי בלה לצד שמאל באי בלה. בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכין לקבל תוספת הנפש. ויאמר אותה בלחש
לצד פנים באי בלה שבת מלכתא:

לצד פנים באי בלה שבת מלכתא:

לצד פנים באי בלה שבת מלכתא:

בבית יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינובון בשובה. דישיב
ורעננים יהיו: להגיד כי ישראל יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה}
צורו ולא עולתה בו:

יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} מלך גאות לבש לבו
יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} עזת אזור. אף תבו

תבל בל תמוט: נכון בסאך מאו. מעולך
אתה: נשאו נהרות יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} נשא
נהרות קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות
מיסרבים אדירים משפריים. אדיר במרון
יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה}: עדתיד ונאמנו מאד לביתך
נאוה קדש. יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} לארך ימים

ערבית של שבת

בריח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף נה)
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה ביתודא
שלים (יתה) כשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים להתפלל
תפלת ערבית של שבת קדש שתקן יעקב אבינו עם כל

המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וגו'
ימלוך יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} לעולם אלהינו ציון לדר ודר
הללויה: יומם יצנה יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} חסדו
ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: כל הנשמה
תסגל יה הללויה: ויברכו שם כבוד ומרומם
על כל ברכה ותהלה:

יעמוד באמירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' זכו' יכוין לקבל תוספת הרוח.

ואו' חצי קדיש ואח"כ ברכו את יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} המבורך
ועונים הקהל ברוך יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יהוה^{יהוה} יאהרונת^{יהוה} אלהינו מלך
העולם אשר בדרו מעריב
ערבים בחכמה, פותח שערים
בתבונה. משנה עתים ומחליף את
הזמנים ומסדר את הכוכבים.
במשמרותיהם ברוקע ברצונו.
בורא יומם ולילה. נולד אור מפני
חשך וחשך מפני אור. המעביר יום

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} הַמְעַרֵיב עַרְבִים
אֶתְהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
אֶתְהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
נְשִׁית בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי
תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יְמֵינוּ
וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וּלַיְלָה וְאֶתְהַבֵּתְךָ לֹא
תִסּוּר מִמֵּנוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} אוֹתְךָ עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהָדוּנָה} | אֶחָד:

וְאוֹי בְּלֹחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶתְהַבֵּת יכוין לקיים מצע של אהבת ה' את יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
^{יֵאֱהָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם יִסְיֵק מֵעַתָּה עַל לְבָבְךָ: וּשְׁנַנְתָּם
לְבִנְיֹה וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְגָּךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוֹמְךָ:
וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת עַל יְדֶיךָ וְהָיוּ
לְטִשְׁפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^{יֵאֱהָדוּנָה}
כִּבְשָׂא הֵיטֵב אֵת הַעֵינַי וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לְבָבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דִּגְדֹג
 וְחִיר־שָׂדֶה וַיִּצְהַרְדָּה וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֵכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ׃
 הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וַחֲרָה יִסְסִיק מֵעַט
 אֶף־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲחֵרֹנָהי בְּכֶם וְעִצַּר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאֲדָמָה
 לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מְהֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּי אֱלֹהֵינוּ
 נָתַן לָכֶם וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ׃
 וּבְתַבְתֶּם עַל־מוֹנוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי
 בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הִיטֵב
 אֶת־הַעֵיִן נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּי אֱלֹהֵינוּ לֹא־תִיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּי־יְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּי אֱלֹהֵינוּ אֶל־מִנְשֵׁה לֵאמֹר׃
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְפֵי
 בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת
 הַכַּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּי אֱלֹהֵינוּ וְעִשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תָתְּוֵרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֵר הַשֵּׁץ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מְלָכִים. הַנּוֹאֲלֵנוּ מִלְּבָנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנּוֹפְרֵעַ לָנוּ מִצְרַיִם.
 הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
 וַיֵּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרֵעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
 בְּעֶבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמְעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵים סוּף.
 וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּכֶם. מִי
 כְּמַכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִי כְּמַכָּה

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פְּלֹא: מִלְכוּתְךָ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 רְאוּ בְנֵיךָ עַל־תֵּימ. יחד בְּלֶם הוֹדוּ
 וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 לְעַלְמֵם וְעַד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֶת־יַעֲקֹב וְגֵאֱלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים מוֹכִימ
 וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתַקְּנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֲצָה מוֹכֶה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. כְּשִׂאמַר וּפְרוּשׁ יכוין לקבל וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
 תוספת הנשמה
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סִבַּת רַחֲמִים
 וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי}

הַפְּרוּשׁ סִבַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹת
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹת לְדֹרֹתֵם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹת הִיא לְעַלְמֵם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה^{יאהדונהי} אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיָּנַחֵשׁ:

ואומר השי"ח חצי קדיש.

א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונזכר באמצע הברכה.
 גומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדין
 בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אע"פ
 שלא עקר רגליו חוזר לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והחליף של זו בזו
 אינו חוזר, מ"מ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בטעות פוסק
 ויתחיל בברכה השייכת לתפלתו.

אֲדַנִּי יִפְסִיק שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְיֵהִי אֲבָרָהֵם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה יכוין לספור עצמו על קדוש השם

בשית אומרים וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. בתבונה בספר חיים. למען אלהים חיים: ואם שבת אינו חוזר

מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתיבת מגן יכוין שהיא מספר ג'ם אל) ברוך אתה יהוה

יהוה (הר) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני (י"ח אנלא) מחיה מתים אתה. רב להושיע.

בקיץ אומר מוריד הטל ואם אמר משיב הרוח חוזר.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מכלל כל חיים בחדר. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נוזלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל יבטא היטב את העיון גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך

אתה יהוה אלהינו מחיה המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים

בכל יום יהללך סלה: ברוך

אתה יהוה אלהינו האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים במלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור, חוזר לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך ^{יפסיק} תכלית מעשה
 שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
 בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 ושמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו וייתענגו משוכך.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
 חמדת ימים אותו קראת וקר
 למעשה בראשית:

אל הינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משוכך. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה לאהינו באהבה
 וברצון שבת קדשה. וננוחו בה
 כל ישראל מקדשי שמך. פרוד
 אתה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אל הינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה. והשב
 העבודה לדביר ביתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברחמים ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בר"ח ובחז"מ או' כאן יעלה ויבא (לעיל דף לו). ואם שבת
בחז"מ חזור, בר"ח אינו חזור.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
ותרצנו ותחזינה עינינו

בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה אלהינו ^{יאהדונה} המחזיר שכינתו לציון:

מוזרים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ^{יאהדונה} (ב) אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר

ודר נודה לך ונספר תהלתך. על-

חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפשיך שבבקר יום

ק"ג
עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך
שבבבך עת. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא-כלו רחמיך. המרחם
כי לא-תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

בחנוכה ובפורים או' כאן על הנסים (לעיל דף לט).

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.

ובל-חיים יודוך סלה:
בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חזור.
ובתוב לחיים טובים כל-בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את-שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל

ישועתנו ועזרתנו סלה האל השוב:
ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה} (ה') השוב

שמך ולך נאה להודות ^(יכין ס"ח כה"ח):

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבִרְכָה חַיִּים חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים, אֲהַבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים.
בִּרְכָה וְשְׁלוֹם, וּמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ
וּלְבִרְךָ אֶת-כָּל-עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב-עֵינֵי וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חזור.

וּבִסְפָר חַיִּים בִּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקָה מוֹכָה וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְנִנְרֹת מוֹכּוֹת. נִבְרַךְ וְנִקְטַב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹכִים וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִשְׁמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
יְהוָה לְרִצּוֹן | אֲמַרְיֵפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מִרְמָה, וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם. וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה.
פִּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְהוֹף נַפְשִׁי. וּכְלֵ-הַקְּמוּם עָלַי
לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקְלֵ
מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיֶנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ
וְדִירֶיךָ. (ר"ת ס"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:

טגולד שלא ישכח שמו ליום הדין. יאמר קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוָה לְרִצּוֹן | אֲמַרְיֵפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בש"ת אר"ה בשלום) בְּמִרוֹמָיו

בנאות דשא ירביצני. עלמי מנחות
 ונהלני: נפשי ישוכב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כן אלך בגיא צלמות לא
 אירא רע כן אתה עמדי. שבמך ומישענתך
 המה ינחמני: תעריך לפני שלחן נגד
 צדרי. דשנת בשמן ראשי כוסי רייה: אן
 טוב וחסד ירדפוני כלמי חיי. ושבת
 בבית יהוה ^{יאהדונה} לארך ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא. וברכו. ואח"כ או

עלינו לשבת לארון הכל. לתת
 נדחה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שקנו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו פהם ונורלנו בכל המונם.
 שהם משתתוים להכל וריק
 ומתפללים אל אל לא יושיע.

(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו). ואנחנו

משתתוים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכנת עזו בנבחי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלפנו ואפס זולתו.

כפתוב בתורה. וידעת היום

והשבות אל לבבך כי יהוה ^{יאהדונה}

הוא האלהים בשמים ממעל ועל-

הארץ מתחת. אין עוד:

על בן נבחה לך יהוה ^{יאהדונה} אלהינו

לראות מהרה בתפארת עזך

(ס"ח כה"ח) להעביר גלוילים מן הארץ

והאלילים כרות יפרתו. לתקן עולם

בְּמַלְכוֹת שְׁדֵי וְכֹל בְּנֵי בְּשָׁר יִקְרְאוּ
 בְּשֵׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כְּלִרְשָׁעֵי
 אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כְּלִיּוֹשְׁבֵי תֵבֶל.
 כִּי לֹךְ תִּכְרַע כְּלִבְּרֶךְ תִּשְׁבַּע כְּלִ-
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהוונה} יִתְהַיְבֹנוּ
 יִכְרְעוּ וַיִּפְלְאוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרְיֵנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ בְּלֶס אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוֹת שֶׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עֵד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפֶתוּב בְּתוֹרֶתֶךָ.
 יְהוָה^{יאהוונה} וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד:
 וַיִּבְרַח וְהָיָה יְהוָה^{יאהוונה} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה^{יאהוונה} אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יגדל אלהים חי וישתבז. נמצא ואין עת אל מציאותו:
 אחד ואין יחיד כיחודו. נעלם וגם אין סוף לאחרותו :
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נקרוך אליו קדושתו :
 קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו :
 שפע נבואתו נרננו. אל אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומכיט את תמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא ימיר. דחו לעולמים לוולתו :
 צופה ויודע סתרנו. מכיט לסוף דבר בקדמותו :
 גומר לאיש חסיד כמפעלו. נוחן לרשע רע כרשעתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו :
 מתים יחיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו:
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מחבריך:
 בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש.
 נשאת ציץ גגך הקדש. סבוש על ראשך פאריך:
 בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום גסת יום אשר ברכת.
 במערת צורים שעמדת. שם קנית הודך והדרך:
 בר יוחאי עצי שטים עומדים. למודי יי הם לומדים.
 אור מפלא אור הקוד הם יקדים. הלא המה יורוך מוריך:

בר יוחאי ולשגה תפוחים. עליית ללקוט בו מרקחים.
 סוד תורה כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך:
 בר יוחאי נגזרתי בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה.
 וקרב הוצאת ממערה. שלפת נגד צורריו:
 בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת לפני אריה ציש
 גם גלת כותרת על עיש. תשורי ומי ישורף:
 בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מתדש חדשים.
 שבע שבתות סוד תמשים. קשרת קשרי שי"ו קשריה:
 בר יוחאי יו"ד תקמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה.
 שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה. את פרוב
 ממשח זיו אורף:
 בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת מלהביט כי רב
 לה. תעלומה ואין קורא לה. נמת עין לא תשורף:
 בר יוחאי אשרי יודתך. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
 העומדים על סודך. לבושי חשן תמיד ואורף: בר יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֵּאבֵי הַשָּׁרֵת מִלֵּאבֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמִים
 בּוֹאֲכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמִים

בְּרַכּוֹנֵי לְשִׁלּוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמִים
 בְּשִׁבְתְּכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמִים
 (בְּצִאתְכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמִים)
 כִּי מִלֵּאבֵי וְצִוְהֵךְ (סִית שֵׁם יוֹהֵךְ). לְשִׁמְרֵךְ בְּכָל־
 דְּרָבֶיךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִבְרַכֵּנוּ.
 מִשְׁתָּה וְעַד־עוֹלָם:

אֲשֶׁת־חַיִּיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכְרָה:
 בְּמַח בַּה לֵב בַּעֲלָה וְשִׁלָּל לֹא
 יִחַסֵּר: נְמַלְתֶּהוּ מִזֶּב וְלֹא־רַע כֹּל יִמְנו
 חַיִּיה: דְּרִשָּׁה צִמֵּר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשׂ בְּחַפְזָן
 כְּפִיה: הִיתָה כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תִּבְיֹא
 לְחֻמָּה: וְתִקְסֵם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן מֶרְרָף
 לְבֵיתָה וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהוּ
 מִפְּרֵי כְּפִיה נִטְעָה פֶּרֶם: הִגְרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה
 וְתֵאמְרִין וְזוֹעֲרֹתֶיהָ: טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחֲרָה
 לֹא־יִכְבֵּה בְּלַיְלָה נָרָה: יְדִיה שִׁלְחָה

בְּכִישׁוֹר וְכִפְיָה תִמְכוּ פִלְדֵי: כִּפְּהַ פְּרֹשֶׁה
 לְעֵנִי וְיִדְיָה שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן: לֹא־תִירָא
 לְבֵיתָה מִשְׁלֹג כִּי כָל־בֵּיתָה לְבֶשׂ שָׁנִים:
 מִרְבָּדִים עֲשֶׂת־הֶלֶה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
 נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־
 אֶרֶץ: סִדְיִן עֲשֶׂתָה וְתִמְכַר וְחִגְזֹר נִתְּנָה
 לְכַנְעֵנִי: עֹזִי־הֲדַר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם
 אַחֲרוֹן: פִּיהַ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת־דָּחֹסֵד
 עַל־לְשׁוֹנָה: צוּפִיָה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם
 עֲצֵלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְּנֵיהַ וַיֵּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָה וַיְהַלְלָה: רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל
 וְאַתְּ עֲלִית עַל־כַּלְנֵה: שִׁקַר הַחַן וְהַבֵּל הִיפִי
 אֲשֶׁה יִרְאֵת־יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל} וְיֵהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּתֵּן־
 לָהּ מִפְּרֵי יְדֵיהַ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מֵעַשִׂיָה:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף ק"ז) ואח"כ יאמר

יוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי
 בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
 בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרָנָן: (יעונין לחיים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 מְלַךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּפֶן:

יכוין לקיים ס"ע דאורייתא של הקידוש, ועל היין סעודה דרבנן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ. וַיִּשְׁבֹּת קִדְּשׁוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ. וּפְרוּן
 לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי

קָדֵשׁ וְזָכַר לַיְצִיאת מִצְרַיִם. וְשַׁבַּת
קָדֵשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ
וְאֵת הָעוֹלָם כָּלֹו בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם
לְכָל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר
לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמַפְרִינֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
לְכָל. וְהִתְקוֹן מַחֲיָה וּמִזֶּן לְכָל-
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב

חֶסֶד וּבְטוֹבוֹ רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם
לְכָל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר
לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמַפְרִינֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
לְכָל. וְהִתְקוֹן מַחֲיָה וּמִזֶּן לְכָל-
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב

כחנוכה ובפורים או' על הנסים (בדף לט) ואם שכח יאמר
אותו בהרחמן. ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

(ו) על הכל יהו אלהי^{יאהרונה} אלהינו אנחנו
 מודים לך ומברכים את שמך
 באמור והבלת ושבעת. וברכת
 א את יהו אלהי^{יאהרונה} אל הים על הארץ
 המוכה אשר נתן לך: ברוך אתה
 יהו אלהי^{יאהרונה} על הארץ ועל המזון:
 רבים יהו אלהי^{יאהרונה} אלהינו עלינו
 ועל ישראל עמך. ועל ירושלים
 עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.
 ועל היכלך ועל מעונך ועל דכורך.
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו. אבינו רענו זוננו.
 פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו
 מהרה מכל צרותינו. ונא את צריכנו
 יהו אלהי^{יאהרונה} אלהינו לידי מתנות

(א) אם מברכים על הכוס ימוזג אותו כשיאמר את.

בשר ודם. ולא לידי הלוואתם. אלא
 לידך המלאה והרחבה. העשירה
 והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש
 בעולם הזה. ולא נבלם לעולם
 הבא. ומלכות בית דוד משיחך
 תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

כשבח אומרים

רצה ותחליצנו יהו אלהי^{יאהרונה} אלהינו במצותך
 ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה.
 כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו וננוח בו
 ונשמענו בו במצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון
 כיום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו.
 כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו
 קרבן בידך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו
 לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלאך גדול וקדוש אתה:
 ברח ובייט ובחזימ או יעלה ויבא (דף לו) ואם שכח אינו חוזר
 חוץ מליל א' של פסח ושל סכות שאם שכח חוזר לראש ברהמין.

ותבנה ירושלים עירך במהרה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִלְחַשׁ אָמֵן:

אם בשבת שבת לומר רצה והחליצנו ונוכח קודם שהתחיל ברכת השון והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתוה למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו אפילו אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגָּאֵל אֲבֵינוּ
מִלִּפְנֵי אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלָנוּ.
קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ רּוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל.
שֶׁבְכָל־יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ.
הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטִּיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחוּ וְהַצְלָה

וְכָל־טוֹב: יַעֲנוּ אִמֵּן. הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנֵנוּ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחֵמֵן הוּא קָרָן
לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנֵנוּ לְנִצְחָ נְצָחִים: הַרְחֵמֵן הוּא
יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי (בְּהַתֵּר
וְלֹא בְּאִסוּר) בְּנִחַת וְלֹא בְּעֶשֶׂר: הַרְחֵמֵן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא
יִשְׁלַח בְּרָכָה רְחוּה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר
עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוֵאֵרָנוּ:
הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהַרְהָקוֹ מִמּוֹת
לְאֲרָצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְרַפּוּאָה

שְׁלָמָה. רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאת
הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
יְדוֹ הַרְחֵבָה: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ
כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִּשְׂמוֹ הַגָּדוֹל
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם
וְצַחֵק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכָּה כָּל. כֵּן יִבְרַךְ
אוֹתָנוּ וְחַד בְּרָכָה שְׁלָמָה. וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן
הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמוֹ:
בשבת הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲלִילֵנוּ עוֹלָם שְׂבִלֵי שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְמַי הָעוֹלָמִים:
בריה הַרְחֵמֵן הוּא יַמְדַּשׁ עָלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹכָה
וְלִבְרָכָה:
הַרְחֵמֵן הוּא יַשַּׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
בְּלַבְנוּ וְתַהֲיֶה יְרֵאתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל-

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:
הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲיֵינוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיִקְרַבֵּנוּ
לְיָמֵי הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגִּדִּיל
(כיום שמתפללים סוסף ובסוג'ש או' מגדול) וְשׁוֹעוֹת
מִלִּבּוֹ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וְזֹרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשׁוּ יְהוָה ^{אהרונה} לֹא יִחְסְרוּ
כָּל-טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם-זִקְנָתִי
וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק נֶעְוָב. וְזֹרְעוֹ
מִבֶּקֶשׁ-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְּוָה.
וְזֹרְעוֹ לְבִרְכָה: מִה-שָׂאֲכִלְנוּ וְיִהְיֶה
לְשִׁבְעָה. וּמִה-שָׁשְׁתֵּינוּ וְיִהְיֶה
לְרִפּוּאָה. וּמִה-שָׁהוּתֵרְנוּ וְיִהְיֶה
לְבִרְכָה כְּדַבְּרֵיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם

וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ עוֹשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בְּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדָונוּ מִבְּטָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ עוֹ לְעַמּוֹ
 יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

ברכת מעין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עוגות יכיוצא
 או מחמשת מיני פירות והם זיתים, תמרים, ענבים, תאנים,
 ורמונים, וכן השוטה רביעית (87 גרם) יין בבת אחת מברך בסוף
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֵם אַבִּל מְזוֹנוֹת יֹאמֵר | אֵם שֶׁתָּה יֵין יֹאמֵר | עַל פִּירוֹת מִזְּמִינֵים אִו'
 עַל־הַמִּחְנֶה וְעַל | עַל הַגֶּפֶן וְעַל | עַל הַעֵץ וְעַל
 הַכֹּלְכֵלָה | פְּרֵי הַגֶּפֶן | פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל
 מִפְּרִיָהּ וּלְשׁוֹבְעֵי מִטּוֹבָהּ רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל
 מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלֶךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
 וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּבְנִכְרֶכָךָ עָלֵיָהּ
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ

בשבת ורצצה והתלוצנו כיום השקת הנה.
 בריח ונקרנו לטובה כיום ראש חדש הנה.
 בריח ונקרנו לטובה כיום הזכרון הנה.
 כיום טוב ובחודים ושמןחנו כיום

בסכות	בשיע	בפסח	בשבועות
שמיני חג עצרת	חג המצות	חג השבועות	

הנה. כיום (כיום או טוב) מקרא קדש הנה.
 כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לְכָל וְנוֹדֵה לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ יֵאָדָונוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל

המקוה ועל הכלכלה.	פרי הגפן.	הפירות.
על של ארץ ישראל או'	על של אי או'	על של אי או'
מחיתה ועל כלכלתה.	פרי צפנה.	פירותיה.

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} על הארץ ועל

המקוה ועל הכלכלה:	פרי הגפן:	הפירות:
על של ארץ ישראל או'	על של אי או'	על של אי או'
מחיתה ועל כלכלתה:	פרי צפנה:	פירותיה:

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת החטיו, פסום הקטורת ואשרי וישבו ביהר, כמו במנחה של הול, ואח"כ אוטרום

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב.
 נאם יהוה אלהינו ^{יאהרונהי}: ואני זאת
 בריתי אותם אמר יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} רוחי
 אשר עליך ודברי אשר שמתי
 בפיך. לא ימושון מפיך ומפי זרעך
 ומפי זרע זרעך אמר יהוה אלהינו ^{יאהרונהי}.
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש.

יושב תהלות ישראל: וקרא זה
 אלהינו ואמר. קדוש קדוש קדוש
 יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} צבאות מלא כל הארץ
 כבודו: ומקבלין דין מודין ואמרין.
 קדיש בשמי מרומא עלאה בות
 שכנתיה. קדיש על ארעא עובר
 גבורתיה. קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא. יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} צבאות מלא
 כל ארעא ויו קרייה: ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול. ברוך
 כבוד יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} ממקומו: ונמלתיני
 רוחא. וישמעית בתרי קל זיע שגיא
 דמשבחין ואמרין ברוך וקרא
 דיהוה אלהינו ^{יאהרונהי} מאתר בית שכנתיה:
 יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} | ומלך לעלם ועד:

יהוה ואדני^{יאהדוניה} מלכותיה באים לעלם
 ולעלמי עלמיה: יהוה ואדני^{יאהדוניה} אלהי
 אברהם ויצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעולם ליעזר מחשבות
 לבב עמו. והבן לבבם אליה:
 והוא רחום וכפר עון ולא ינשחית
 והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל-
 חמתו: כי אתה אדני טוב וסלה.
 ורב חסד לכל קראיה: צדקתך צדק
 לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם. אשר--
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
 אדני יום יום יעמס לנו הא ישועתנו
 סלה: יהוה ואדני^{יאהדוניה} צבאות עמנו.
 משגב לנו אהי ועלב סלה: יהוה ואדני

יאהדוניה^{יאהדוניה} צבאות. אשרי אדם כמח בך:
 יהוה ואדני^{יאהדוניה} הושיעה. המלך יעננו
 ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת ותיי עולם נטע בתוכנו.
 הוא יפתח לבנו בתורתו. וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם. לא ניגע
 לריק ולא נלד לבהלה. יהי רצון
 מלפניך יהוה ואדני^{יאהדוניה} אלהינו ואלהי
 אבותינו שגשמוך תקוה ומצותיך
 בעולם הזה. ונופה ונחיה ונירש
 מוכה וברכה לתיי העולם הבא:
 למען יזמרך כבוד ולא ידם. יהוה ואדני

יאהרונתי **יְהוָה לְעוֹלָם אוֹדָה: יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי

חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ. וַגְּדִיל תּוֹרָה וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.

כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרֵשֶׁיךָ יְהוָה אֱדַי יאהרונתי:

יְהוָה אֱדַי יאהרונתי **אֲדַגִּינוּ מִחַדְאֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזִקוּ וַיֵּאֱמִין לַבְּנֵיכֶם.**

כָּל־הַמִּינִחִילִים לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי:

ואומר החון חצי קדיש. וקודם הוצאת ס"ת עומדים ואי

וַאֲנִי תַפְלִית־לֵךְ יְהוָה אֱדַי יאהרונתי **עַת רִצּוֹן יְהוָה בְּרַב־חֶסֶדְךָ. עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ כִּי:**

ברוך שמייה דמארי עלמא בריך בתרין ואתרין. יהו רעוהך עם עמך ישראל לעלם. ופירקון ימנהך אהו לעמך בבית מקדשה. לאמטונו לנא משוב נהרין. ולקבל צלותנא ברחמין. יהו בענא קדמך דתוריה לן חוין בטיבו. ולהו אנא עבדה פקדא בנו צדיקא.

למרחם עלי ולמנטר נמי ונת פל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא ון לכלא ומפרגם לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכא ומלכותא

דילך הוא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא במיה ומן במיה דיקר אובריתיה בכל עיקו ועידו. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשומ. ואובריתיה קשומ ונבואהו קשומ. ומסגי למעבד טבון וקשומ. ביה אנא רחיץ ולשמייה וקדא בדישא אנא אמר תשבחון. יהו בענא קדמך דתפתח לפי באוריתך. ותיחב לי בנן דכרין דעבדין רעוהך. ומשלם משאלין דלפאי ולפא דכל עמך ישראל לטב ולחיון ולשלם אמן:

ומצויאין ס"ת וקוראים בו ג' גברי ל' פסוקים בפרשת השבוע הבא ומחזירין ס"ת למקומו ואזמרים

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב הַחֹדוֹת לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי. **וְלֹאֲמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְלַהֲגִיד בְּמִקְרַח סִסְדְּךָ. וְאֶמְנַחֲךָ כְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְל. עַל־הַיָּוִן כְּכֹזֵר: כִּי שִׁמַּחְתֵּנִי יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כְּפַעֲלָה. כְּמַעֲשֵׂי יְדִיד אַהֲבָן: מַהֲדַלְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי. **מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־פַּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יֵדְבִין אֲתֵרוֹת: בְּפֶתַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיֵּצֵאוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ. לְהַשְׁמִדֵם עַד־יַעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי: **כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ: וְתַפְרְדוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קָרְנֵי**

ומצויאין ס"ת וקוראים בו ג' גברי ל' פסוקים בפרשת השבוע הבא ומחזירין ס"ת למקומו ואזמרים

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב הַחֹדוֹת לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי. **וְלֹאֲמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְלַהֲגִיד בְּמִקְרַח סִסְדְּךָ. וְאֶמְנַחֲךָ כְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְל. עַל־הַיָּוִן כְּכֹזֵר: כִּי שִׁמַּחְתֵּנִי יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כְּפַעֲלָה. כְּמַעֲשֵׂי יְדִיד אַהֲבָן: מַהֲדַלְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי. **מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־פַּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יֵדְבִין אֲתֵרוֹת: בְּפֶתַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיֵּצֵאוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ. לְהַשְׁמִדֵם עַד־יַעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי: **כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ: וְתַפְרְדוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קָרְנֵי**

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב הַחֹדוֹת לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי. **וְלֹאֲמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְלַהֲגִיד בְּמִקְרַח סִסְדְּךָ. וְאֶמְנַחֲךָ כְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְל. עַל־הַיָּוִן כְּכֹזֵר: כִּי שִׁמַּחְתֵּנִי יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כְּפַעֲלָה. כְּמַעֲשֵׂי יְדִיד אַהֲבָן: מַהֲדַלְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי. **מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־פַּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יֵדְבִין אֲתֵרוֹת: בְּפֶתַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיֵּצֵאוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ. לְהַשְׁמִדֵם עַד־יַעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי: **כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ: וְתַפְרְדוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קָרְנֵי**

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב הַחֹדוֹת לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי. **וְלֹאֲמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְלַהֲגִיד בְּמִקְרַח סִסְדְּךָ. וְאֶמְנַחֲךָ כְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְל. עַל־הַיָּוִן כְּכֹזֵר: כִּי שִׁמַּחְתֵּנִי יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כְּפַעֲלָה. כְּמַעֲשֵׂי יְדִיד אַהֲבָן: מַהֲדַלְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי. **מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־פַּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יֵדְבִין אֲתֵרוֹת: בְּפֶתַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיֵּצֵאוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ. לְהַשְׁמִדֵם עַד־יַעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי: **כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ: וְתַפְרְדוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קָרְנֵי**

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב הַחֹדוֹת לַיהוָה אֱדַי יאהרונתי. **וְלֹאֲמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְלַהֲגִיד בְּמִקְרַח סִסְדְּךָ. וְאֶמְנַחֲךָ כְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְל. עַל־הַיָּוִן כְּכֹזֵר: כִּי שִׁמַּחְתֵּנִי יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כְּפַעֲלָה. כְּמַעֲשֵׂי יְדִיד אַהֲבָן: מַהֲדַלְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי. **מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־פַּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יֵדְבִין אֲתֵרוֹת: בְּפֶתַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיֵּצֵאוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ. לְהַשְׁמִדֵם עַד־יַעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי: **כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה אֱדַי** יאהרונתי **כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ: וְתַפְרְדוּ כָּל־פִּעְלֵי אָזְנוֹ: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קָרְנֵי**

כלתי בשמן העצן ותבט עיני בשירי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני צדיק בתמר ופרח. בארו בלבנון
ישנה שהולים בבית יהוה ^{יהוה} אהרונה. בתצרות אלהינו
נפרחו: עוד ינובין בשיבה. דשנים ורעננים יהיו:
לנגיד כרשפר יהוה ^{יהוה} אהרונה. צירי ולא עלולתה בו:

כי לקח טוב נתתי לכם. תורת אלהי מעובי:

תבון תפלתי קטרת לפניך. משאת כפי מנחת
ערב: תקשיבה לקול שועי מלכי ואלתי. כי
אלוה אתפלל: ואני השיע חצי קדיש

אדני יסיק שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה ^{יהוה} אהרונה (א) אלהינו
ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומר חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

בשית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ פסוים. כתבנו
בספר חיים. למשנה אלהים חיים: ואם שבת אינו חזון
מלך עזר ומושיע ומגן: (בחיבת מן
יבין שהיא מספר ג"ס אל) ברוך אתה יהוה ^{יהוה}

אהרונה (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני ^{יהוה} אהרונה מחיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקין אומר מזריר המל ואם אפר משיב הרוח חזון.

בחורף משיב הרוח ומזריר הגשם

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים
ברחמים רבים. סומך

נופלים. ורופא חולים. ומתור
אסורים. ומקום אמונתו לישני עפר.

מי כמוך בעל יבטא היטב את העיון גבורות
ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה

ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.
 מי קמוץ אב הרחמים וזכר יצוריו הרחמים לתמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך
 אתה יהוה ואדני ^{יאהדונהי} מחיה המתים:

בחזרת העמידה הש"צ אומר

נקדישך ונעריצך. כנועם שים סוד שרפי קודש
 המשלשים לך קדשה. ונזכתיב
 על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר קדוש
 קדוש. קדוש. יהוה ^{יאהדונהי} יצבאות. מלא
 כל הארץ כבודו: לעמכם משבחים ואומרים.
 ברוך כבוד יהוה ^{יאהדונהי} ממקומו: ונדברי
 קדשך בחוב לאמר. ימלך יהוה ^{יאהדונהי}
 לעולם אלתוך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים
 בכל יום יהללוך סלה: ברוך
 אתה יהוה ^{יאהדונהי} האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר הוך כדי דבוק חוזר לראש.

אתה אחד ושמוך אחד. ומי בעמך
 בישראל גוי אחד בארץ.

תפארת גדלה ועמרת ישועה. יום
 מנוחה וקדשה לעמך נתת. אנדרהם
 יגל. יצחק ירנן. יעקב ויבניו ינוחו:
 בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת
 אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה הוא
 רוצה בה. יבירו בנה וידעו כי
 מאתך היא מנוחתם. ועל מנוחתם
 יקדישו יכוין לספור נפשו על קדוש השם את שמוך:

אל הינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדישנו במצותיך.

שים חלקנו בתורתך. שבוענו
 מטובך. שמח נפשנו בישועתך.

וַמָּהֲרָ לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
 שְׁבֻתוֹת קֹדֶשׁ וַיְנַחֵנוּ בְּכֶם כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבֻת:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהִשָּׁב
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וּתְהִי לְרַצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בריה ובחוקים אוי יעלה ויבא (דף לו) ואם לא אמרו חזון.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים תַּחֲפִיץ בְּנוֹ
 וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ
 בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (21) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר
 וָדֹר גּוֹדֵה לְךָ וְנִסְפָּר תַּהֲלִתְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נַפְשֵׁיךָ שְׂבָכֵל יוֹם
 עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמְנוּחֶיךָ
 שְׂבָכֵל-עַתָּה. עֲרֹב וּבִקֵּר וּצְהָרִים.
 הַמְּנוּחַ בְּיָלֵא כָּלֹו רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם
 בְּיָלֵא-הַמְּנוּחַ חֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 קוִיֵּנוּ לְךָ:

בחנוכה ובפורים אוי כאן על הנסים (לעיל דף לט).

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

תמיד שמך מלפנו לעולם ועד.
וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה:

בשבת תשובה אוי וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך;
ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל השׁוֹב:
ברוך אתה יהוה ^{יאהדנהי} (ה) הטוב
שמך ולך נאה להודות ^(כיון ס'ת כח"ת);
שים שלום טובה וברכה חיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה ^{יאהדנהי} אל הינו תורה
וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

וּלְבָרְךָ אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב־עֵז וְשָׁלוֹם:

בשבת תשובה אוי וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך;
ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל השׁוֹב:
ברוך אתה יהוה ^{יאהדנהי} (ה) הטוב
שמך ולך נאה להודות ^(כיון ס'ת כח"ת);
שים שלום טובה וברכה חיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה ^{יאהדנהי} אל הינו תורה
וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
למען ומינה. עשה למען תורתך.
עשה למען קדושתך. למען יחלצון
ידידך. ^(ר"ת ס"ו) הושיעה ומינה וענגי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהיו לרצון | אמרי פי והגיון לבי
לפניה. יהוה יהוה ^{יהוה יהוה} צורי וגאלי:
עושה שלום ^(בש"ת או השלום) במקומו
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

ר"מ יי א"א שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

בשבת שובה או' אבינו מלכנו ומדלגין חטאנו, ומחול וכו'.
ביום שאין אומרים בו תחנון בחול אין אומרים בו צדקתך בשבת,
אלא או' יהי שם ה' מבורך וגו' (דף ג).

צדקתך | כתר רי"א משפטיך תחום רבה.
אדם ובהמה תושיע יהוה

יהוה: וצדקתך אלהים עד-מרום אשר-
עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
צדק לעולם. ותורתך אמת:

ואמר השי"צ קדיש תתקבל (דף ג) ואח"כ אומרים

הללויה ואודה יהוה ^{יהוה יהוה} בכל-לבב.
בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי

יהוה ^{יהוה יהוה}. הרושים לכל-חפציהם: הוד-
והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר
עשה לנפלאותיו. חנון ורחום יהוה ^{יהוה יהוה}:

טרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:
בח מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת
גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים
כל-פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים
באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה
לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית
חכמה יראת יהוה ^{יהוה יהוה} שכל טוב לכל-
עשיהם. תהלתו עמדת לעד:

ואומרים קדיש יתא שלמא וכו' ועלינו לשבח (ברך קיח).

קנב ערבית למוצאי שבת

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף נח) ואוי אתה חוננתנו. ואחר העמידה אוי יהי שם וגוי, וחצי קדיש ואח"כ אוי שובה ה' מעומד. טוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ש)

הרינו מכין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול, ואתקדש בעוה"י בימי החול מקדושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"מ ה' או"א שיעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכיון כזה:

שׁוּבָה יְהוָה לַיהוָה יִאֲחֲזַנִּי עַד־מָתִי. וְהִנַּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: שְׁבַעֲנוּ בַּפֶּה הַסְּדֵךְ.

וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲבִירְתֵנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: וְרָאָה אֶל־עַבְדֶּיךָ פַּעֲלֶיךָ. וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וְהִיוּ נַעַם אֲדָנִי אֶל־חֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ. בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה יִאֲחֲזַנִּי מַחְסִי וּמְצֻדָתִי. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ: כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ וְיִסְדֵּךְ לֵךְ וְתַחַת־כַּנְפוֹ

ערבית למוצאי שבת

קנב

תְּחַסֶּה. צְנֵה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִיָּלָה. מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִחַלֵּךְ. מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: פֶּלַ מַעֲדָךְ וְאֶלֶף וְרִבְבָה מִיְמִינֶךָ. אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תֵּבֵט. וְשַׁלַּמַת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אֲתָה יְהוָה יִאֲחֲזַנִּי מַחְסִי. עֲלִיזֵן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא־תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה. וְנָגַע לֹא־יִקְרַב בְּאֶחָדֶךָ: כִּי מִלֵּאכֵיו יִצְוֶה־לֶךְ. לִשְׁמֶרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן־תִּגְוֶה בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַם כְּפִיר וְרַנְיִן: כִּי בִי הַיֶּשֶׁק וְאֶפְלַטְהוּ. אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי־יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וְאֶכְבַּדְהוּ: אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: וְאח"כ אוי ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש תתקבל, ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבת.

סדר ההברלה

יקח הכוס בידו ויאמר

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא. וּבְשֵׁם יְהוָה אֵתְּהָא אֶקְרָא:

אֲנָא יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי הוֹשִׁיעָה נָא.

אֲנָא יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי הַצְּלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם

יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי.

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי: אֵלֹהֵינוּ

יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי וַיֵּאָרְלָנוּ

אֲסֻרוֹתֵינוּ בְּעֵבֶתֵינוּ.

עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵלֵינוּ אֵתְּהָא וַאֲוֹדָה.

אֵלֵינוּ אֲרוֹמְמָה: תּוֹרוֹ

לֵינוּ יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי כִּי-

טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

סְבִרֵי מְרַנֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי אֵלֵינוּ מְלֹךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

סדר ההברלה

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי אֵלֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֵצֵי (עֲשָׂבִי) (מִינֵי) בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי אֵלֵינוּ מְלֹךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי אֵלֵינוּ מְלֹךְ

הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה אֵתְּהָא יֵאֱהוּנְהִי הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל:

שִׁתָּה רַבִּיעִית וּמְבָרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל דָּף קֶלֶד).

סדר ברכת הרבנה

מברכין ברכת הרבנה בשמחה כי הוא כסבל פני שכינה, וזמנה משועברו ויומים שלמים סעודת הסולד, עד יום ו"ח שעות כ"ב דקים אחריו הסולד, וצריך שיהיה לילה וראי, ולא תהיה מכוסה אפי' כענן רק.

אוי' מוטור השמים מספרים וגוי' (תהלים יט) ואח"כ אוי'

צוּרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹאֲלֵינוּ לְעוֹלָם הָבָא.

וְכָל-קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ. תְּרוֹמְמָנָה

קַרְנוֹת צְדִיק: הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה
 יֵאֱדוּנָהי מִן־הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמַרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וְיָרַח. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי־אֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה־יֵאֱדוּנָהי ^{יֵאֱדוּנָהי}. כִּי הוּא צִוָּה
 וַנְּבָרְאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִינָתָן וְלֹא
 יַעֲבוֹר: יִסְתַּכַּל בִּירַח וַיֹּאמֶר כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה
 אֲצַבְעֶיךָ. יָרַח וְכוּכְבִּים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה:
 יְהוָה־יֵאֱדוּנָהי אֲדִינֵנו מִהָאֲדִיר שְׁמִיךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־יֵאֱדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ
 מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־צְבָאָם.
 חֶק וְיִזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנֶנּוּ אֶת־
 תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפַּעֲלָתוֹ

אֱמֶת. וְלִלְכָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִדֵּשׁ.
 עֲשֵׂרֶת תַּפְאֵרֶת לְעַמוּסֵי בְטָן. שְׁנַיִם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶיהָ
 וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־יֵאֱדוּנָהי
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָר יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ יוֹצְרֶיךָ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ. בְּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶיךָ. בְּשֵׁם

שְׁאֵנְחָנוּ מִרְקָדִים יִרְקַד ג' וְכֵן כִּשְׁחוֹר כַּעֲס ב' וְנ'
 כְּנִגְדֵיךָ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַגַּע בִּיךָ.
 כִּךְ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים כְּנִגְדֵינוּ
 לְחַיִּיקֵנוּ. לֹא יוּכְלוּ לַגַּע בָּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תַּפַּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד

בגדל זרועד ידמו כאבן : כאבן
ידמו זרועד בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל גי' : יש נוהגים לרקד בכל פעם שאוי

רוך סלד וכי' דיוד מלך ישראל חי וקיים גי' :
אמן אמן אמן : נצח נצח נצח :
סלה סלה סלה : ועד ועד ועד :
לב טהור בראלי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי י"ג :

ואוי שיר לפעולות אשא עיני וגו' ואוי הללויה הללו אל בקדשו וגו'.

תנא דבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו
בני ישראל אלא לתקביל פני אביהם
שבשמים פעם אחת בחדש הים. אמר
אבני הלךך נימדינהו מעומד :

ואוי קדיש על ישראל ואח"כ אוי

והיה אור-הלכנה פאור חממה ואור חממה יהיה שבועתים
פאור שבועת הימים. ביום חבש יי את-שקר עמו
ומחץ מפתו ירפא : ומעדי זקב ונסף ומלבושך שש ומשי

ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת. ותימי במאד מאד ותצליחי
למלוכה : ואח"כ אוי שלום עליכם ג"ס.

קריאת שמע על המטה

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי
שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי בין
בנופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין
באונס בין ברצון בין בשוגג בין במניע בין ברבור בין
במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל
ולא יענש שום אדם בסבתי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
יאהרונתי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומחר
שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא
על ידי וסורין וחולאים רעים : יהודי רצון אמר רפי
והייון לבי לפניך יהוה אלהינו יאהרונתי צירי ונצלי :

ברוך המפיל חבלי שנה על עיני ותנקה על
עפעפי ומאור לאישון פת עין : יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו יאהרונתי אלהי ואלהי אבותי שמתשכחני
לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום. ותן חלקי
בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר
עברה. ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא
לידי כזיון. וישלוט בי יצר הטוב ואל ישלוט בי יצר

הָרַע. וְחַצְלוֹנִי מִנֶּצֶר הָרַע וּמְהוֹלָאִים רָעִים וְלִי יְבִדְלוֹנִי
תְּלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה מִשְׁתִּי שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה. עֵינַי מִן אִישׁן הַמִּנּוֹת. כְּרוּךְ הַמַּאֲזֵר
לְעוֹלָם כְּלוֹ כְּבֹדוֹ:

ויאמר אל מלך נְאֻמָּן: ויקרא קריאת שמע כלו ואח"כ יאמר
יעלוו חסידים בכבוד. ויננו על-משכבותם: רוממות
אל בנרונם. וחרב ספיזית בידם: הגה מפתו
של שלמה ששים גברים סביב לה. מגברו ישראל:
בלם אתו חרב מלמדי מלחמה. איש חרבו על-ירכו
מפחד בלילות יחזור מפ' הנה מסתו גיפ: יְבָרְכֶךָ יְהוָה
יֵהוּדָה וישמרה: אֵר יְהוָה יאהדוניה | פניו אליה
ותנה: יֵשׂא יְהוָה | פניו אליה וישם לה שלום:

ישב בסתר עליון. בצל שדי ותלונן: אמר ליה יְהוָה
יאהדוניה מחסי ומצידתי. אלהי אַכְמַחֲדָבו: כי
הוא יצילה מפח קישי. מדבר הוות: באברתו וקס
לה ותסתדגנפו תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא תרא
מפחד לילה. מחן עוף וימם: מדבר באפל והלך.
מקטב יסוד צהררים: יפל מצדה ואלך ורכבה
מימנה. אליה לא ינש: רק בענינה תביט. ושלמה
רשעים תראה: כִּרְאֵתָה יְהוָה יאהדוניה מחסי

יֵאמֵר וידוי ואח"כ יאמר בכה כלו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה גיפ, כמו שמסודר כאן
ליל א' אָנָּה בְּכַתְּ גְדֵלְתָּ יְמִינֶךָ. תתיר צרוחה:

ליל ב' קָבַל רֵנַת. עֲמֵךְ שִׁבְבֵנִי. מְחַבְּרֵנוּ נוֹרָא:
ליל ג' נָא נְבוֹר. דוֹרְשֵׁי יְחִוּדֶךָ. כְּכַבַּת שְׁמֵרִם:
ליל ד' בְּרַבִּים טַהֲרִם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד וְמַלֵּם:
ליל ה' חֲסִין קְדוֹשׁ. כְּרוֹב מִיָּדְךָ. נְהַל עֲדָתְךָ:
ליל ו' יְחִיד גָּאֵה. לְעַמֶּךָ פְּנֵה. וּזְכְרֵי קִדְשְׁךָ:
ליל שבת שְׁעַתְנֵנוּ קָבַל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנִי. וְדַע תְּעֹלוֹמוֹת:
כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
אֲתָה חָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן. בִּרְעֵת לְחַנּוּנָה כִּי־כָא מוֹעֵד:
בְּיָדְךָ אֲפָקִיד רִיחֵי פְדוּתָה אוֹתִי יְהוָה יֵהוּדָה יאהדוניה
(ר"ת פא"י) אֵל אֲמֵת:

קבלת תענית

הרועה להתענות תענית יחיד צריך שיקבל התענית פבעוד יום
בשעת המנחה, מחלל י"ח וקודם שיעקור רגליו וקבלו. ואם שבת
יכול לקבל אח"כ אפי' ביון השמשות אם עוד לא התחלל ערבית.
רבוץ העולמים הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה
למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית.
ואם לא אוכל או לא ארצה שאומרה מזמור לדוד
י: רועי אוכל להפסיק ולא יתנה בי שום עון. אג"ל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתן בי
 כח ובריאות ואופה להתענות למחר ורגלך בלני
 באהבה וברצון ותובני לשוב בתשובה שלמה
 ותענה עתידתי ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפלת
 כל פה ברוך שומע תפלה:

בתפלה ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקר רגליו יאמר
 רבון העולמים נלוי לפניך בזמן שכית המקדש קיים
 אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין סמנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו, ועכשיו ישכתי בהענות ונחמט
 חלבי ודמי. יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנחמט
 כאילו הקרבתי לפניך על נבי המזבח ותרצני (ברכות יז ע"א):

מוזמור לתעניות

ביום התענית או עננו בתפלת מנחה ואחר למנצח בנגינות או

תפלה לפני כהן העם ולפני יי ישפך שיחו יי
 שמעה תפילתי ושוועתי אליה תקבא: אל
 תסתור פניך ממני ביום צרלי כהנה אלהי אונם.
 ביום אקרא מהר ענגי: כירכלו בעשן ימי ועצמותי
 כמאמר נחרי: הויפה כעשב ויבש לפי כרשכחתי
 מאכל לחמי: מקול אנתתי קבקה עצמי לבשרי:
 דמיתי לקאת מדבר. היתתי ככוס חרבות: שקדתי
 ואהיה. כצפור בודד על יני: כל היום חרפוני אויבי
 מהוללי בי נשבעו: כראפר בלחם אכלתי ושקנ

כבתי מסכתי: מפני ועמד וקאפד. כי נשדתי
 ותשליכני: ימי כצל נסוי ואני כעשב איבש: ואתה
 יי לעולם תשכ. ונכרד לדר נדר: אתה תקום מרחם
 ציון. ביעת לחנה כירבא מעד: כירבא עבדיה את
 יאבניה. ואת עפרה חנני: וירא ניום את שם יי
 וכל מלכי הארץ את כבודך: כירבנה יי ציון נראה
 ככבודו: פנה אל תפלת הערער. ולא יבנה את
 תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון. ועם נכרא יתלל
 יה: כירישקוף ממרום קדשו יי משמים אל ארץ
 רביט: לשמע אנקת אסיר. לפתח בני תמותה:
 לספר כציון שם יי ותהלתו כירושלם: כירבב
 עמים יחדו ממלכות לעבר אתיו: ענה כדך פחי
 קצר ימי: אמר אלי אל תעלני בתצי ימי כדור
 דורים שנותך: לפנים הארץ יסרת. ומעשה ידך
 שמים: המה ויאבדו ואתה מעמד וכלם כפניך יכלו.
 כלבוש תחליפם ויתלפו: ואתה הוא. ושנותך
 לא יתמי: כגיר עבדיה ישבנו. ותרעם לפניך יקון:

מוזמור לצום אסתר

מתפללים מנחה ואוי עננו. ואחר למנצח בנגינות אומרים

למנצח על אגלת השחר מוזמור לדוד: אלי אלי למה
 עזבתני. רחוק מישועתי דברי שאנתתי:

אלהי אקרא יומם ולא תענה. ולילה ולא דמיה לי:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו.
 בטחו ותפלטמו: אליה ועקו ונמלטו. בך בטחו ולא
 בלשו: ואנכי תולעת ולא איש. חרפת אדם ובוז יום:
 כל ראי ילענו לי. ופטרוי בשפה נייעו ראש: גל אליו
 יפלטו. וצילהו כי חפץ בו: בראתה גחוי מבטוי.
 מבטויי עלי שדי אמי: עליה השלכתי מרחם. מפטן
 אמי אלי אתה: איתרחק ממני בראצה קרובה. כי אין
 עונך: סבבני פרים רבים. אבירי בשן בתרוני: פצו
 עלי פיהם. ארניה טרף ושאי: פמים נשפכתי והתפרדו
 בלעצמותי הנה לפי פדונג. נמס בתוך מעי: ובש
 בחרש ופחוי ולשוני מדבק מלקוחי. וקעפרמות
 תשפתני: קרסבבני פלבים עברת מרעים הקיפוני.
 גארי ודי ורגלי: אספר בלעצמותי. המה גביטו
 וראובי: יחלקו בגדי להם. ועל לבושי יפילו גורל:
 ואתה יי אלי תרחק. אוקותי לעזרתי חוששה: הצילה
 מתרב נפשי. מעד בלב יחודתי: הושיעני מפי ארנה.
 ומקרגי רמים עניתני: אספרה שמך לאחי. בתוך
 קהל אהללה: וראי יי ובלוהו: כל ירע ועקב בפרוהו.
 וגרו ממנו כל ירע ישראל: כי לא יבזה ולא שפך
 ענות עני ולא הסתיר פניו ממני. ובשועו אלו שמע:

מאתה תהלתי בקהל רב. נדרי אשלם נגד יראי:
 ואכלו ענינם. וישבעו ויהללו יי וירשו יחי לבבכם
 לעד: וקרו וישבו אליו כל אסתר ארץ. וישתחוו
 לפניו כל משפחות גוים: כי לני המלכה. ומשל
 בגוים: אכלו וישתחוו. כל דשגיר ארץ לפניו וקרעו
 כל יורדי עפר. ונפשו לא חנה: ורע ועברנו. יספר
 לארני לדור: ובאי ונגידו צדקתו. לעם נולד כי עשה:

ברכות מגלה

קיום קריאת המגלה מברך הש"צ מעומר, והקהל ג"כ יעמדו

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וציונו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם
 שעשה נסים לאבותינו בזמנים ההם בזמן הזה:

יכוין בברכת שהחיינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות.

באי אמידי שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם הרב
 את ריבנו. ונתן את דיננו. ונתן את נקמתנו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. ונתקדש לנו מצרינו.
 ברוך אתה יהוה אלהינו הנקדש לעמו ישראל מקדש

צריקים הלא המושיע: אח"כ או ארוך המן. ברוך מרדכי
צריקה וקיש. ברוכה אכתר. ארורים כל הרשעים.
ברוכים כל ישראל. וגם חרכוקה זכור לטוב:

ברכות חנוכה

קודם שידליק יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר
הנקה (כיון ר"ת שם נח"ל):

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד
אלהינו מלך העולם
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

קא"י אמ"ה שהחנינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הנרות הללו הנחנו מדליקין על הנסים ועל
התשועות. ועל הנפלאות. שעשית
לאבותינו. על ידי כהנהו הקדושים. וכל שמונת
ימי הנקה הנרות הללו קדש. ואין לנו רשות
להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד כדי להודות
לשמוך על נסיה ונפלאותיה וישועותיה:

ואח"כ אומר מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וגו'.

ספירת העומר

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד
אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על ספירת העומר: היום

ניסן

ט"ז יום אחד לעומר: (אנא) חסד שבחסד אלהים י

י"ז שני ימים לעומר: (בכח) גבורה שבחסד יחננו ש

י"ח שלשה ימים לעומר: (גדולת) ת"ת שבחסד ויברכנו מ

י"ט ארבעה ימים לעומר: (ימינד) נצח שבחסד יאר ח

כ' חמשה ימים לעומר: (תתיר) הוד שבחסד פניו ו

כ"א ששה ימים לעומר: (צרורה) יסוד שבחסד אתנו ו

כ"ב שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחד: (אביג ית"ן)

מלכות שבחסד

סלה י

כ"ג שמונה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד:

(קבל) חסד שבגבורה

לדעת ר

כ"ד חשקה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושני ימים:

(דנת) גבורה שבגבורה

בארץ ג

כ"ה עשרה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים:

(עמד) ת"ת שבגבורה

דרכך ג

כ"ו אחד עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וארבעה ימים:

(שנכנו) נצח שבגבורה

בכל ז

כ"ז שנים עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וחמשה ימים:

(טהרנו) הוד שבגבורה

גיום 5

כ"ח שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וששה ימים:

(נורא) יסוד שבגבורה

ישועתך א

כ"ט ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות:

(ק"ע שט"ן) מלכות שבגבורה

יודוך מ

ניסן

ה' חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד:
(נא) חסד שבת"ת עמים י

אייר

א' ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים:
(גבור) גבורה שבת"ת אלהים ס

ב' שבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלושה ימים:
(דורשי) ת"ת שבת"ת יודוך כ

ג' שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים:
(יחודך) נצח שבת"ת עמים י

ד' השקעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וחמשה ימים:
(ככבת) הוד שבת"ת כלם ת

ה' עשרים יום לעומר שהם שני שבועות וששה ימים:
(שמרם) יסוד שבת"ת ישמחו ש

ו' אחד ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות:
(נג"ד יכ"ש) מלכות שבת"ת וירננו פ

ז' שנים ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ויום אחד:
(ברכסם) חסד שבנצח לאמים ו

ח' שלשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושני ימים:
(טהרם) גבורה שבנצח כי ט

ט' ארבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושלושה ימים:
(רחמי) ת"ת שבנצח חשפט ע

י' חמשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וארבעה ימים:
(צדקתך) נצח שבנצח עמים מ

יא' ששה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וחמשה ימים:
(תמיד) הוד שבנצח מיסור י

יב' שבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וששה ימים:
(גמלם) יסוד שבנצח ולאמים ס

אייר

יג' שמונה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות:
(כמ"ר צת"ג) מלכות שבנצח בארץ מ

יד' תשעה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ויום אחד:
(חסין) חסד שבתוד נתחם י

טו' שלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושני ימים:
(קרוש) גבורה שבתוד סלה ש

טז' אחד ושלושים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושלושה ימים:
(ברוכ) ת"ת שבתוד יודוך ו

יז' שנים ושלושים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים:
(טובך) נצח שבתוד עמים ר

יח' שלושה ושלושים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים:
(נהל) הוד שבתוד אלהים ו

יט' ארבעה ושלושים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וששה ימים:
(עדתך) יסוד שבתוד יודוך ל

כ' חמשה ושלושים יום לעומר שהם חמשה שבועות:
(חק"כ טנ"ע) מלכות שבתוד עמים א

כא' ששה ושלושים יום לעומר שהם חמשה שבועות ויום אחד:
(יחיד) חסד שביסוד כלם מ

כב' שבעה ושלושים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושני ימים:
(נאה) גבורה שביסוד ארץ י

כג' שמונה ושלושים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושלושה ימים:
(לעמך) ת"ת שביסוד נתנה ס

כד' תשעה ושלושים יום לעומר שהם חמשה שבועות וארבעה ימים:
(פנה) נצח שביסוד יכולה ב

כה' ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וחמשה ימים:
(זוכרי) הוד שביסוד יברכנו א

כו' אחד וארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות

וששה ימים: (קדושתך) יסוד שביסוד אלהים ד
 כ"ז שנים וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות:
 (י"ג פז"ק) מלכות שביסוד אלהינו ז
 כ"ח שלשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ויום אחד: (שועתנו) חסד שבמלכות יברכנו ת
 כ"ט ארבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ושני ימים: (קבל) גבורה שבמלכות אלהים ג

ס"ן
 א' חמשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ושלשה ימים: (ושמע) ת"ת שבמלכות וייראו ח
 ב' ששה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וארבעה ימים: (צעקתנו) נצח שבמלכות אותו ס
 ג' שבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וחמשה ימים: (יודע) הוד שבמלכות כל ס
 ד' שמונה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וששה ימים: (תעלמות) יסוד שבמלכות אפסי ל
 ה' תשעה וארבעים יום לעומר שהם שבעה שבועות:
 (שקיו צי"ח) מלכות שבמלכות ארץ ה

**הַרְחָמֵן הוּא יְחִיז עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 לְמִקְוֵה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:**
 ואי למנצה בנינינות (הך נא) ואנא בכח (הך קסא).

השכבות

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבינו האר"י ז"ל מלעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעלין לנשמת המת, אבל לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראויה לכך. לכן יותר טוב יותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור

המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם
 על נפש רוח ונשמה של (פכ"ט) רוח ה'
 תניחנו (לאשה תניחנה) בנן עדין.

זכרתי שהסוד לא יהיה חסר שמנו כאן את ההשכבות שנדפסו במחזורים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאִיֶּהָ מְקוֹם כִּינָה: אֲשֶׁרִי אָדָם
 מְצָא חֲכָמָה וְאָדָם יִפֵּק תְּבוּנָה: מֶה רִב
 סוֹבֵד אֲשֶׁר־צִפְנִת לִירְאֵיךָ פִּעֲלֵת לַחֲסִים כִּד נִגְדַ
 כְּנִי אָדָם: מִה־יִּקְרַח חֲסֵדֶךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם כָּצֵל
 כְּנִפְיֶךָ יִחַסְיוֹ: יִרְוֶן מִדְּשֵׁן בֵּיתֶךָ וְנִסַּל עֲדֻנְיֶךָ תִּשְׁקָם:
 טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וְיוֹם הַמֶּנֶת מִיּוֹם הַיְלָדוֹ: סוֹף
 דְּבַר הַבַּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת־
 מִצְוֹתָיו שְׁמור כִּירוֹה כֹּל־הָאָדָם: יַעֲלוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:

מְנוּחָה נְכוּנָה בִּישִׁיבָה עֲלוּנָה. כְּמַעֲלַח קְדוּשִׁים
 וּמְהוֹרִים. כְּזוֹהַר הַקָּרִיעַ מְאִירִים וּמְהִירִים.

וְחֲלוּץ עֲצָמִים וּבְפֶרֶת אֲשָׁמִים וְהַרְחַקַת פִּשְׁעֵי וְהַמְקַרְבַת
 יִשְׁעֵי וְחַמְלָה וְחִנּוּנָה. מִלִּפְנֵי שׂוֹכֵן מְעוּנָה. וְחִילָקָא טָבָא.
 לְהַזְנוּ תְּעוֹלָם תָּבָא. שֵׁם תְּהֵא מְנַת וּמְחִיצַת וְיִשִּׁיבַת
 נִפְשֵׁי הַשָּׁם הַטּוֹב הַמְרוּחָם (פ"ג) רוח ה' תְּנִיחָנוּ בְּנֵן עֲדֵן.

דאָספּטער פון עלמא דרין פּרעות אַלדא מאַריה שפּאַ
 זאַרעא. מלך מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו. ורחם
 ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמיו יסתירחו
 בצל כנפיו ובסתר אהלו לחיות בנועם יי ולבקר
 בהיכלו. ולקץ תימין ועמידהו. ומנחל עדניו ישקהו.
 ויצרור בצרור החיים נשמחו. וישם כבוד מנוחתו.
 יי הוא נחלתו. וילוו אליו השלום ועל משכבו יהיה
 שלום. פּדקתיב יבא שלום גנחו על משכבותם
 הולך נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו
 בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מקרה: שקר
 החן והכל יופי. אשה יראת ה' היא
 תתהלל: תגדלה מפני ידיו ויחללוה בשערים מעשיה:
 רחמנא ברחמנותא דיליה היא ובמיריה אתביריא
 עלמא עלמא דרין עלמא דאתי ויגו ביה
 צדקניות וחסדניות העבדן רעותיה ובמיריה ובקריה
 ובתקפיה יאמר למעל קדמיהו דוקרן נפש האשה
 הפכודה והצנועה והנבכרת מרת (פלונית) רוח יי
 תיחנה בגן עדן. דאָספּטער פון עלמא דרין פּרעות
 אַלדא מאַריה שפּאַ זאַרעא. המלך ברחמיו ירחם

ויחמול עליה. וילוו אליה השלום ועל משכבה יהיה
 שלום. פּדקתיב יבא שלום גנחו על משכבותם הולך
 נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוכבות עמה בכלל
 הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

סימני

פסקי נביאים וכתובים ומשניות

עפי סדר הפרשות כמנהג בגדאד יע"א ואנפיה שנוהגים
 לקרות מדי שבת בשבתו

בראשית. יהושע עד סי' יא, תהלים עד סי' יא. חגיגה.
 נח. יהושע מסי' יא עד יט, תהלים מסי' יא עד סי' כ. קנים.
 לך לך. יהושע מסי' יט עד סופו, תהלים מסי' כ עד לד.
 מעשרות ומעשר שני.

וירא. שופטים עד סי' יא, תהלים מסי' לד עד מב. פאה.
 חיי שרה. שופטים עד סופו, תהלים מסי' מב עד נא. קדושין.
 תולדות. שמואל א' עד ח, תהלים מסי' נא עד סי' סה. ברכות.

ויצא. שמואל א' מסי' ח עד יג, תהלים מסי' סה עד
 סי' עג. כתובות.

וישלח. שמואל א' מסי' יג עד סי' כה, תהלים מסי' עג
 עד סי' עט. מועד קטן והוריות.

וישב. שמואל א' מסי' כה עד סי' ז בשמואל ב', תהלים
 מסי' עט עד סי' צ. יבמות.

מקץ. שמואל ב' מסי' ז עד יח, תהלים מסי' צ עד קו.
 מקוואות.

ווגש. שמואל ב' מסי' יח עד סופו, תהלים מסי' קו עד קיט. כלים.

ו'חז. מלכים א' עד ו, תהלים מסי' קיט עד קלו. בכורות.

ספר שמות

שמות. מלכים א' מסי' ו עד י, תהלים מסי' קלו עד סופו. תענית ומגילה.

ו'ארא. מלכים א' מסי' י עד יט, איוב עד ס' ו. מכות. כ"א. מלכים א' מסי' יט עד ה מלכים ב, איוב מסי' ו עד יב. נגעים.

בשלח. מלכים ב' מסי' ה עד יב, איוב מסי' יב עד כ. ערובין. ו'תרו. מלכים ב' מסי' יב עד ס' יח. איוב מסי' כ עד כה. אבות ועבודה זרה.

משפטים. מלכים ב' מסי' יח עד סופו, איוב מסי' כד עד ס' כח. בבא קמא.

תרומה. ירמיה עד ה, איוב מסי' כח עד ס' לח. מדות. תצוה. ירמיה מסי' ח עד יז, איוב מסי' לח עד סופו. טבול יום.

כי תשא. ירמיה מסי' יז עד לא, אחשורוש כולו. שקלים. ויקהל. ירמיה מסי' לא עד לו, שיר השירים. שבת. פקודי. ירמיה מסי' לו עד מט, משלי עד ו. טהרות וידים.

ספר ויקרא

ויקרא. ירמיה מסי' מט עד סופו, משלי מסי' ו עד יב. זבחים. צ'ו. יחזקאל עד ט, משלי מסי' יב עד יז. מנחות.

שמיני. יחזקאל מסי' ט עד יז, משלי מסי' יז עד כב. חולין. הוריע. יחזקאל מסי' יז עד כב, משלי מסי' כב עד כז. נדה.

מצורע. יחזקאל מסי' כב עד כז, משלי מסי' כז עד ל. זבים. אחרי מות. יחזקאל מסי' כז עד ל, משלי מסי' ל עד סופו. כריתות.

קרושים. יחזקאל מסי' ל עד מ, דניאל עד ס' ג. ערלה. אמור. יחזקאל מסי' מד עד מג, דניאל מסי' ג עד ו. ביצה ויומא. בהר סיני. יחזקאל מסי' מג עד מו, דניאל מסי' ו עד ח. שבועות.

בחקותי. יחזקאל מסי' מז עד סופו, דניאל מסי' ח עד סופו. ערכין.

ספר במדבר

במדבר. ישעיה עד ס' ה, עזרא עד ס' ה. מכשירין. נשא. ישעיה מסי' ה עד ט, רות כלו. נזיר וסוטה.

בהעלותך. ישעיה מסי' ט עד יג, עזרא מסי' ה עד סופו. תמיד. שלח לד. ישעיה מסי' יג עד כ, נחמיה עד ה. חלה.

קרח. ישעיה מסי' כ עד כד, נחמיה מסי' ה עד סופו. תרומות. חקה. ישעיה מסי' כד עד כט, דברי הימים א' עד ה. פרה. בלק. ישעיה מסל' כט עד לג, דברי הימים א' מסי' ה עד יא. אהלות.

פינחס. ישעיה מסי' לג עד מ, דברי הימים א' מסי' יא עד יז. בתרא.

מטות. ישעיה מסי' מ עד מד, דברי הימים א' מסי' יז עד כג, נדרים.

מסעי. ישעיה מסי' מד עד מט, דברי הימים א' מסי' כג עד סופו. עדיות.

ספר דברים

דברים. ישעיה מסי' מט עד נח, מגילת איכה. בבא מציעא.

קעו סימני נביאים וכתובים

ואתחנן. ישעיה מסי' נח עד סופו. דברי הימים ב' עד ד. שבועות.

עקב. הושע עד ו. דברי הימים ב' מסי' ד עד ח. כלאים. ראה. הושע מסי' ו עד יב. דברי הימים ב' מסי' ח עד יד. פסחים וראש השנה וסוכה.

שופטים. הושע מסי' יב עד סופו. דברי הימים ב' מסי' יד עד כד. סנהדרין.

כי תצא. יואל ועמוס. דברי הימים ב' מסי' כד עד כז. גיטין. כי תבא. עובדיה יונה מיכה כלם. דברי הימים ב' מסי' כז עד לד. בכורות.

נצבים. נחום חבקוק צפניה חגי כלם. דברי הימים ב' מסי' לד עד סופו. מעילה.

וילך. זכריה עד יא. קהלת עד ה. דמאי.

האזינו. זכריה מסי' יא עד סופו. קהלת מסי' ה עד ט. עוקצין. וזאת הברכה. מלאכי כלו. קהלת מסי' ט עד סופו. תמורה.

ת"ו ש"ל ב"ע

יש לנו למכירה כל מיני סדורים (גם עם תרגום ערבי) וכל המעונין יפנה עפ"י הכתובת הזאת

צאלח ח"ר יעקב מנצור
SALEH J. MANSOUR
Bukharian quarter
JERUSALEM

שכונת הבוכרים
ירושלים

מחירי הספרים
מחירי הספרים
מחירי הספרים
מחירי הספרים

10

12

15

20

25

50

75

100

150

الموجود

ش

200

250

300

۱۰۱

الاستار

۵۰ صفری ۱۲۰۰

نیزه ای که در بلاد مشرق است

۱۱ استخوان در زمین بومی است

۱۱ استخوان در زمین

۱۱ استخوان در زمین

۱۱ استخوان در زمین

۱۱ استخوان در زمین